

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1219/2003 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2003, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1220/2003 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2001 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τις σχετικές με τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα συναλλαγές με τρίτες χώρες 3
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2003 της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2003, για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2001/2002, της πραγματικής παραγωγής ελαιολάδου καθώς και του ποσού της μοναδιαίας ενίσχυσης στον παραγωγό 8
- ★ Οδηγία 2003/66/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 94/2/ΕΚ της Επιτροπής της 21ης Ιανουαρίου 1994 περί εφαρμογής της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας για τα οικιακά ηλεκτρικά ψυγεία και τους καταψύκτες, καθώς και τους συνδυασμούς αυτών ⁽¹⁾ 10

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

2003/497/ΚΕΠΠΑ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας ΠΓΔΜ/2/2003, της 10ης Μαρτίου 2003, όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας 15

2003/498/ΚΕΠΠΑ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας ΠΓΔΜ/3/2003, της 11ης Μαρτίου 2003, για την τροποποίηση της απόφασης ΠΓΔΜ/2/2003 της επιτροπής πολιτικής και ασφάλειας, της 10ης Μαρτίου 2003, όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας 17

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

- ★ Απόφαση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας ΠΓΔΜ/4/2003, της 17ης Ιουνίου 2003, για την τροποποίηση της απόφασης ΠΓΔΜ/3/2003 όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας 18

- ★ Απόφαση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας ΛΔΚ/1/2003, της 1ης Ιουλίου 2003, όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό 19

Επιτροπή

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων C 49/2001 (πρώην NN 46/2000) — Κέντρα συντονισμού — που εφάρμοσε το Λουξεμβούργο ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 3740] 20

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2003, για την αναστολή της διαδικασίας εξέτασης όσον αφορά έναν φραγμό στο εμπόριο, που συνίσταται σε εμπορικές πρακτικές τις οποίες διατήρησε ο Καναδάς, σε σχέση με ορισμένες γεωγραφικές ενδείξεις για τους οίνους 29

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση της απόφασης 2003/42/ΕΚ της Επιτροπής όσον αφορά την ημερομηνία εφαρμογής της ⁽¹⁾ 30

Διορθωτικά

- ★ Διορθωτικό στην οδηγία 2003/11/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 2003, για την 24η τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας, οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρας) (ΕΕ L 42 της 15.2.2003) 31

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1219/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 8ης Ιουλίου 2003****για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1947/2002 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 9 Ιουλίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 17.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2003, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	52,8
	068	49,8
	096	55,3
	999	52,6
0707 00 05	052	71,9
	999	71,9
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	382	55,9
	388	53,4
	528	50,8
	999	53,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,4
	400	110,7
	508	88,9
	512	70,4
	524	46,9
	528	66,0
	720	103,5
	804	105,3
	999	84,3
0808 20 50	388	103,9
	512	83,3
	528	77,5
	800	180,2
	804	195,3
	999	128,0
0809 10 00	052	203,9
	064	148,6
	094	146,2
	999	166,2
0809 20 95	052	273,2
	060	115,5
	061	210,0
	064	231,2
	068	86,8
	400	271,1
	616	181,2
	999	195,6
0809 40 05	052	113,6
	999	113,6

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1220/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιουλίου 2003

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2001 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τις σχετικές με τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα συναλλαγές με τρίτες χώρες

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 59 παράγραφος 3 και το άρθρο 68 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2001 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1175/2003 ⁽⁴⁾, θεσπίζει ότι η αίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής και το πιστοποιητικό εισαγωγής περιλαμβάνουν, στο τετραγωνίδιο 14, την ένδειξη του χρώματος του οίνου ή του γλεύκους: «λευκό» ή «ερυθρό/ροζέ». Πρέπει να προβλεφθεί στο εν λόγω τετραγωνίδιο να περιλαμβάνεται και ο ορισμός του προϊόντος, σύμφωνα με τους υπάρχοντες ορισμούς των αμπελοοινικών προϊόντων. Επιπλέον, ένα κράτος μέλος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προβλέψει να εμφανίζεται στην αίτηση του πιστοποιητικού ένας μόνο δασμολογικός κωδικός.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1291/2000 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 2000, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 325/2003 ⁽⁶⁾, προβλέπει τις ανώτατες ποσότητες πάνω από τις οποίες δεν μπορεί να υποβληθεί κανένα πιστοποιητικό εισαγωγής. Για τους χυμούς και τα γλεύκη σταφυλιών οι ποσότητες αυτές εκφράζονται σε χιλιόγραμμα. Είναι προτιμότερο για τα προϊόντα αυτά να αφεθεί η επιλογή να εκφράζονται τα ποσά των εγγυήσεων σε ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα ή σε ευρώ ανά εκατόλιτρα.
- (3) Η σχετική εγγύηση που αφορά πιστοποιητικά εισαγωγής προβλέπει διαφορετικά ποσά για ορισμένα προϊόντα που εμπίπτουν στον ίδιο κωδικό της συνδυασμένης ονοματολογίας με οκτώ ψηφία, πράγμα που είναι δυνατόν να εμπεριέχει αβεβαιότητες. Μεριμνώντας για απλούστευση, είναι προτιμότερο να καθοριστεί ένα μόνο ποσό εγγύησης για όλους τους τύπους οίνων.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1832/2002 της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2002, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμ-

βουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽⁷⁾, τροποποίησε την ονοματολογία για τους χυμούς σταφυλιών, συμπεριλαμβανομένων των γλευκών σταφυλιών. Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοσθούν οι αντίστοιχοι κωδικοί.

- (5) Κατά την έμμεση εισαγωγή, σε περίπτωση απουσίας μεταποίησης, το έγγραφο VI 1 συντάσσεται με βάση έγγραφο VI 1 ή ισοδύναμο έγγραφο που συντάσσεται από τις αρμόδιες αρχές της χώρας παραγωγής. Στην περίπτωση κατά την οποία το προϊόν δεν αντιστοιχεί στη δήλωση της χώρας εξαγωγής, είναι δύσκολο να καθοριστεί η ευθύνη βάσει διοικητικού εγγράφου που δεν αναφέρεται άμεσα σε μία αυθεντική δήλωση. Συνεπώς, πρέπει να καθοριστεί ότι το συνοδευτικό έγγραφο της χώρας καταγωγής πρέπει να επισυνάπτεται σε αυτό της χώρας εξαγωγής.
- (6) Το σημείο 13 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, προβλέπει για τους οίνους που παράγονται στην Κοινότητα ολική οξύτητα όχι κατώτερη από 3,5 γραμμάρια ανά λίτρο, αλλά δεν προβλέπει ανώτατο όριο. Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστεί ανάλογα ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2001, ειδικότερα για τις αναλυτικές παρεκκλίσεις που αφορούν ορισμένους οίνους που εισάγονται από την Ελβετία.
- (7) Στο κείμενο του κανονισμού αυτού έχουν παρεισφρήσει ορισμένα λάθη τα οποία πρέπει να διορθωθούν.
- (8) Πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2001.
- (9) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2001 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2, οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η αίτηση πιστοποιητικού εισαγωγής και το πιστοποιητικό εισαγωγής περιλαμβάνουν, στο τετραγωνίδιο 14, τον ορισμό του προϊόντος σύμφωνα με το άρθρο 34 του παρόντος κανονισμού και του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, καθώς και την ένδειξη του χρώματος του οίνου ή του γλεύκους: «λευκό» ή «ερυθρό/ροζέ».

⁽⁷⁾ ΕΕ L 290 της 28.10.2002, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 128 της 10.5.2001, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 164 της 2.7.2003, σ. 8.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 152 της 24.6.2000, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 47 της 21.2.2003, σ. 21.

4. Ο αιτών δύναται να αναφέρει στην ίδια αίτηση για πιστοποιητικό εισαγωγής προϊόντα που υπάγονται σε περισσότερους από έναν δασμολογικούς κωδικούς, συμπληρώνοντας, κατά περίπτωση, τα τετραγωνίδια 15 και 16 της αιτήσεως ως εξής:
- α) τετραγωνίδιο 15: περιγραφή του προϊόντος σύμφωνα με τη συνδυασμένη ονοματολογία·
- β) τετραγωνίδιο 16: κωδικοί ΣΟ.
- Η περιγραφή των προϊόντων και οι κωδικοί ΣΟ που εμφανίζονται στην αίτηση επαναλαμβάνονται στο πιστοποιητικό εισαγωγής.
- Τα κράτη μέλη δύναται να αποφασίσουν ότι, στο τετραγωνίδιο 16, μπορεί να εμφανίζεται ένας μόνο δασμολογικός κωδικός για κάθε αίτηση.»
2. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «Άρθρο 4
- Εγγύηση**
1. Η εγγύηση που αφορά τα πιστοποιητικά εισαγωγής καθορίζεται ως ακολούθως:
- α) συμπυκνωμένοι χυμοί και συμπυκνωμένα γλεύκη σταφυλιών: 2,5 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα ή ανά εκατόλιτρο,
- β) άλλοι χυμοί και γλεύκη σταφυλιών: 1,25 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα ή ανά εκατόλιτρο,
- γ) όλοι οι οίνοι: 1.25 ευρώ ανά εκατόλιτρο,
2. Η εγγύηση που αφορά τα πιστοποιητικά εξαγωγής ανέρχεται σε 8 ευρώ ανά εκατόλιτρο για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2009 69 11, 2009 69 19, 2009 69 51, 2009 69 71, 2204 30 92 και 2204 30 96 και σε 2,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο για τα άλλα προϊόντα.»
3. Στο άρθρο 12 παράγραφος 3, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) η ποσότητα σε εκατόλιτρα για κάθε δωδεκαψήφιο κωδικό προϊόντος της ονοματολογίας των γεωργικών προϊόντων, για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή. Στην περίπτωση κατά την οποία εκδίδεται ένα πιστοποιητικό για περισσότερους από έναν δωδεκαψήφιους κωδικούς, οι οποίοι υπάγονται στην ίδια κατηγορία η οποία αναφέρεται στο παράρτημα II, αναφέρεται ο αριθμός της κατηγορίας.»
4. Στο άρθρο 14, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «1. Για τα προϊόντα των κωδικών ΣΟ 2009 69 και 2204 30, που παρατίθεται στο παράρτημα I, τρίτο μέρος, τμήμα I, παράρτημα 2, του κοινού δασμολογίου και υπάγονται στο καθεστώς των τιμών εισόδου, η αυθεντικότητα της τιμής κατά την εισαγωγή ελέγχεται ανά παρτίδα.»
5. Στο άρθρο 30 προστίθενται τα ακόλουθα τρίτο και τέταρτο εδάφια:
- «Το πρωτότυπο ή πιστοποιημένο αντίγραφο του εγγράφου V I 1 ή ισοδύναμο της χώρας καταγωγής επισυνάπτεται στο έγγραφο V I 1 της χώρας εξαγωγής.
- Θεωρούνται ως χώρες καταγωγής για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, μόνον οι χώρες που εμφανίζονται στον κατάλογο των οργανισμών και των εργαστηρίων που έχουν οριστεί από τις τρίτες χώρες για να συμπληρώνουν τα έγγραφα που πρέπει να συνοδεύουν κάθε εισαγωγή οίνου, που δημοσιεύεται σε εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 1.»
6. Στο άρθρο 33 παράγραφος 1 το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «β) οι οίνοι καταγωγής Ελβετίας, εξομοιούμενοι με v.q.p.r.d. των οποίων η περιεκτικότητα σε ολική οξύτητα, εκφρασμένη σε τρυγικό οξύ, είναι ανώτερη από 3 γραμμάρια ανά λίτρο, εφόσον χαρακτηρίζονται υποχρεωτικά με γεωγραφική ένδειξη και εφόσον προέρχονται, τουλάχιστον κατά 85 %, από σταφύλια μιας ή περισσότερων από τις ακόλουθες ποικιλίες αμπέλου:
- Chasselas,
- Mueller-Thurgau,
- Sylvaner,
- Pinot noir,
- Merlot.»
7. Το παράρτημα I αντικαθίσταται από το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.
8. Το παράρτημα II αντικαθίσταται από το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.
9. Το παράρτημα III αντικαθίσταται από το παράρτημα III του παρόντος κανονισμού.
- Άρθρο 2
- Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΚΔΟΣΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Ανακοινώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5

Περίοδος από έως

Ποσότητα σε εκατόλιτρα

Κωδικός	Χώρα καταγωγής	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
036	Ελβετία									
046	Μάλτα									
κ.λπ.	κ.λπ.									
	Σύνολο τρίτων χωρών									

Ο πίνακας αυτός περιλαμβάνει τους ακόλουθους αριθμούς:

Στήλη 1: οίνοι αφρώδεις

Στήλη 2: οίνοι ερυθροί και ροζέ

Στήλη 3: οίνοι λευκοί

Στήλη 4: οίνοι λικέρ

Στήλη 5: οίνοι αλκοολωμένοι

Στήλη 6: χυμοί και γλεύκη σταφυλιών

Στήλη 7: χυμοί και συμπυκνωμένα γλεύκη σταφυλιών

Στήλη 8: οίνοι σπινθηρίζοντες

Στήλη 9: άλλα προϊόντα που θα καθοριστούν από σημείωση.».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

Κωδικός	Κατηγορία
2009 69 11 9100 2009 69 19 9100 2009 69 51 9100 2009 69 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΟΜΑΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Κωδικός του προϊόντος της ονοματολογίας των γεωργικών προϊόντων για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή	Ομάδα
2009 69 11 9100 2009 69 19 9100 2009 69 51 9100 2009 69 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	Γ
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	Δ
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	ΣΤ
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	Z
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	Θ
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	I
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	ΙΑ»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1221/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 2003

για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2001/2002, της πραγματικής παραγωγής ελαιολάδου καθώς και του ποσού της μοναδιαίας ενίσχυσης στον παραγωγό

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1513/2001 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1984, για θέσπιση γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις των παραγωγών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1639/98 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 17α παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Από το άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ προκύπτει ότι η μοναδιαία ενίσχυση στην παραγωγή πρέπει να προσαρμόζεται σε κάθε κράτος μέλος του οποίου η πραγματική παραγωγή υπερβαίνει την αντίστοιχη εθνική εγγυημένη ποσότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου. Για να εκτιμηθεί το ύψος της εν λόγω υπέρβασης, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, για την Ισπανία, την Ελλάδα, την Πορτογαλία, τη Γαλλία και την Ιταλία, οι εκτιμήσεις παραγωγής επιτραπέζιων ελιών εκφραζόμενες σε ισοδύναμο ελαιολάδου βάσει των σχετικών συντελεστών οι οποίοι αναφέρονται αντιστοίχως, για την Ισπανία στην απόφαση 2001/650/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/883/ΕΚ ⁽⁶⁾, για την Ελλάδα στην απόφαση της Επιτροπής 2001/649/ΕΚ ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2001/880/ΕΚ ⁽⁸⁾, για την Πορτογαλία στην απόφαση 2001/670/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/878/ΕΚ ⁽¹⁰⁾, για τη Γαλλία στην απόφαση 2001/648/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/879/ΕΚ ⁽¹²⁾ και για την Ιταλία στην απόφαση 2001/658/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹³⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/884/ΕΚ ⁽¹⁴⁾.

- (2) Το άρθρο 17α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 προβλέπει ότι, για να καθοριστεί το μοναδιαίο ποσό της ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου που μπορεί να προκαταβληθεί, πρέπει να καθοριστεί η εκτιμώμενη παραγωγή σχετικά με τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας. Το ποσό αυτό πρέπει να καθοριστεί σε επίπεδο τέτοιο ώστε να αποφευχθεί κάθε αδικαιολόγητη πληρωμή στους ελαιοκαλλιεργητές. Το εν λόγω ποσό αφορά και τις επιτραπέζιες ελιές εκφραζόμενες σε ισοδύναμο ελαιολάδου. Για την περίοδο εμπορίας 2001/2002, η εκτιμώμενη παραγωγή καθώς και το μοναδιαίο ποσό της ενίσχυσης στον παραγωγό που μπορούν να προκαταβληθούν έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1793/2002 της Επιτροπής ⁽¹⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 15/2003 ⁽¹⁶⁾.

- (3) Προκειμένου να προσδιοριστεί η πραγματική παραγωγή για την οποία έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα είσπραξης της ενίσχυσης, τα οικεία κράτη μέλη οφείλουν να γνωστοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Μαΐου που έπεται εκάστης περιόδου εμπορίας, την ποσότητα που έγινε αποδεκτή για ενίσχυση σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2366/98 της Επιτροπής ⁽¹⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2383/2002 ⁽¹⁸⁾. Σύμφωνα με τις ανωτέρω ανακοινώσεις, φαίνεται ότι η ποσότητα που έγινε αποδεκτή για ενίσχυση, για την περίοδο εμπορίας 2001/2002, είναι ίση, προς 711 076 τόνους για την Ιταλία, προς 2 591 τόνους για τη Γαλλία, προς 404 619 τόνους για την Ελλάδα, προς 1 562 531 τόνους για την Ισπανία και προς 33 613 τόνους για την Πορτογαλία.

- (4) Η αποδοχή για την ενίσχυση των ποσοτήτων αυτών από τα κράτη μέλη συνεπάγεται ότι έχουν πραγματοποιηθεί οι έλεγχοι που αναφέρονται στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 και (ΕΚ) αριθ. 2366/98 της Επιτροπής. Ωστόσο, από τον καθορισμό της πραγματικής παραγωγής σύμφωνα με τις πληροφορίες που αφορούν τις ποσότητες που έγιναν αποδεκτές για την ενίσχυση που ανακοινώθηκαν από τα κράτη μέλη δεν προδικάζονται τα συμπεράσματα τα οποία είναι δυνατόν να εξαχθούν από την εξακρίβωση της ακρίβειας των στοιχείων αυτών στο πλαίσιο της διαδικασίας της εκκαθάρισης των λογαριασμών.

- (5) Λαμβάνοντας υπόψη την πραγματική παραγωγή, πρέπει να καθοριστεί και το ποσό της μοναδιαίας ενίσχυσης στην παραγωγή όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, το οποίο καταβάλλεται για τις επιλέξιμες ποσότητες της πραγματικής παραγωγής.

- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης των λιπαρών ουσιών,

⁽¹⁾ ΕΕ L 172 της 30.9.1966, σ. 3025/66.

⁽²⁾ ΕΕ L 201 της 26.7.2001, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ L 208 της 3.8.1984, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 38.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 229 της 25.8.2001, σ. 20.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ. 43.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 229 της 25.8.2001, σ. 16.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 326 της 11.12.2001, σ. 42.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 235 της 4.9.2001, σ. 16.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 326 της 11.12.2001, σ. 40.

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 229 της 25.8.2001, σ. 12.

⁽¹²⁾ ΕΕ L 326 της 11.12.2001, σ. 41.

⁽¹³⁾ ΕΕ L 231 της 29.8.2001, σ. 16.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ. 44.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ L 272 της 10.10.2002, σ. 11.

⁽¹⁶⁾ ΕΕ L 2 της 7.1.2003, σ. 6.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ L 293 της 31.10.1998, σ. 50.

⁽¹⁸⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 122.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για την περίοδο εμπορίας 2001/2002, η πραγματική παραγωγή που θα ληφθεί υπόψη για την ενίσχυση στο ελαιόλαδο, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, είναι ίση προς:

- 1 562 531 τόνους για την Ισπανία,
- 2 591 τόνους για τη Γαλλία,
- 404 619 τόνους για την Ελλάδα,
- 711 076 τόνους για την Ιταλία,
- 33 613 τόνους για την Πορτογαλία.

2. Για την περίοδο εμπορίας 2001/2002, το ποσό της μοναδιαίας ενίσχυσης στην παραγωγή, που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, το οποίο πληρώνεται για τις επιλέξιμες ποσότητες της πραγματικής παραγωγής, είναι ίσο προς:

- 63,75 ευρώ ανά 100 kg για την Ισπανία,
- 130,40 ευρώ ανά 100 kg για τη Γαλλία,
- 130,40 ευρώ ανά 100 kg για την Ελλάδα,
- 100,45 ευρώ ανά 100 kg για την Ιταλία,
- 130,40 ευρώ ανά 100 kg για την Πορτογαλία.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΟΔΗΓΙΑ 2003/66/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Ιουλίου 2003

για την τροποποίηση της οδηγίας 94/2/ΕΚ της Επιτροπής της 21ης Ιανουαρίου 1994 περί εφαρμογής της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας για τα οικιακά ηλεκτρικά ψυγεία και τους καταψύκτες, καθώς και τους συνδυασμούς αυτών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας και λοιπών πόρων των οικιακών συσκευών με την επισήμανση και την παροχή ομοιόμορφων πληροφοριών σχετικά με τα προϊόντα ⁽¹⁾, και ιδίως τα άρθρα 9 και 12,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας από τα ψυγεία, τους καταψύκτες και τους συνδυασμούς αυτών αντιπροσωπεύει σημαντικό ποσοστό της συνολικής οικιακής ζήτησης ενέργειας στην Κοινότητα. Είναι σημαντικά τα περιθώρια μείωσης της ενεργειακής κατανάλωσης των συσκευών αυτών.
- (2) Η επιτυχία του προγράμματος ένδειξης κατανάλωσης που θεσπίστηκε με την οδηγία 94/2/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾, σε συνδυασμό με την οδηγία 96/57/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με τις απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοση των οικιακών ηλεκτρικών ψυγείων, καταψυκτών και συνδυασμών τους ⁽³⁾ επέφερε την αύξηση του δείκτη απόδοσης των νέων ηλεκτρικών ψυγείων και των καταψυκτών πλέον του 30 % μεταξύ 1996 και 2000.
- (3) Περί το 20 % των ψυκτικών συσκευών που πωλήθηκαν το 2000 ανήκαν στην τάξη ανώτατης ενεργειακής απόδοσης (Α), και σε ορισμένες αγορές το ποσοστό αυτό υπερέβη το 50 %. Το μερίδιο που καταλαμβάνουν στην αγορά οι συσκευές τάξης Α αυξάνεται γρήγορα. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να εισαχθούν δύο πρόσθετες τάξεις που θα ονομαστούν Α+ και Α++ ως προσωρινή διευθέτηση, έως ότου πραγματοποιηθεί διεξοδική αναθεώρηση των τάξεων που αφορούν την ένδειξη κατανάλωσης.
- (4) Τα αποτελέσματα της επισήμανσης της ενεργειακής απόδοσης θα περιορισθούν ή και θα εξανεμισθούν, εάν δεν ορισθούν περισσότερες και αποδοτικότερες τάξεις.
- (5) Κατά συνέπεια πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 94/2/ΕΚ. Επ' ευκαιρία της τροποποίησης αυτής θα είναι δυνατόν αυτή να ευθυγραμμιστεί με συναφείς οδηγίες που εκδόθηκαν προσφάτως, τροποποιώντας την οδηγία 92/75/ΕΚ.

- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 94/2/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι πληροφορίες που απαιτούνται από την παρούσα οδηγία προκύπτουν από μετρήσεις που διενεργούνται σύμφωνα με εναρμονισμένα πρότυπα, τα οποία εκδόθηκαν από τους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς Τυποποίησης (CEN, Cenelec, ETSI) κατόπιν εντολής της Επιτροπής σύμφωνα με την οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ^(*) και των οποίων οι αριθμοί αναφοράς έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και για τα οποία τα κράτη έχουν δημοσιεύσει τους αριθμούς αναφοράς των εθνικών προτύπων για τη μεταφορά των εν λόγω εναρμονισμένων προτύπων στο εσωτερικό τους δικαίωμα.

3. Οι διατάξεις που προβλέπονται στα παραρτήματα I, II και III της παρούσας οδηγίας με βάση τις οποίες απαιτείται η παροχή των πληροφοριών σχετικά με τον θόρυβο ισχύουν μόνο όταν οι πληροφορίες αυτές απαιτούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 86/594/ΕΟΚ. Οι μετρήσεις γι' αυτές τις πληροφορίες διενεργούνται σύμφωνα με την οδηγία αυτή.

4. Στην παρούσα οδηγία ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ.

^(*) ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.».

2. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής,

α) στην παράγραφο 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όταν οι πληροφορίες για συγκεκριμένο συνδυαστικό μοντέλο έχουν προκύψει από υπολογισμό με βάση τη μελέτη ή/και παρεκβολή από άλλους συνδυασμούς, στην τεκμηρίωση πρέπει να περιλαμβάνονται οι λεπτομέρειες αυτών των υπολογισμών ή/και παρεκβολών καθώς και δοκιμές που εκτελέστηκαν για την επαλήθευση της ακρίβειας των υπολογισμών (λεπτομέρειες του μαθηματικού μοντέλου για τον υπολογισμό της απόδοσης, καθώς και των μετρήσεων που εκτελέστηκαν για την επαλήθευση του μοντέλου αυτού).».

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 13.10.1992, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ L 45 της 17.2.1994, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 236 της 18.9.1996, σ. 36.

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Όταν οι συσκευές προσφέρονται προς πώληση, μίσθωση ή χρηματοδοτική μίσθωση μέσω εντύπων ή γραπτών ανακοινώσεων ή με άλλα μέσα με συνέπεια ο δυνητικός καταναλωτής να μην έχει τη δυνατότητα να δει εκτεθειμένη τη συσκευή, όπως γραπτή προσφορά, κατάλογο ταχυδρομικής παραγγελίας, διαφημίσεις στο διαδίκτυο ή σε άλλα ηλεκτρονικά μέσα, οι ανακοινώσεις αυτές περιέχουν όλες τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα III της παρούσας οδηγίας.».

3. Τα παραρτήματα I, II, III και V τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

4. Το παράρτημα VI απαλείφεται.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την κυκλοφορία ετικετών, δελτίων και επικοινωνιακών μηνυμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 94/2/EK που περιέχουν τις πληροφορίες, όπως αναθεωρούνται από την παρούσα οδηγία, το αργότερο ως την 1η Ιουλίου 2004.

Βεβαιώνουν ότι όλες οι ετικέτες, δελτία και επικοινωνιακά μηνύματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 94/2/EK συμμορφώνονται με τα αναθεωρημένα υποδείγματα το αργότερο ως τις 31 Δεκεμβρίου 2004.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο ως τις 30 Ιουνίου 2004. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι προς τούτο θεσπιζόμενες διατάξεις κατά την επίσημη δημοσίευσή τους περιέχουν ή να συνοδεύονται από παραπομπή στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή
Loyola DE PALACIO
Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Το παράρτημα I τροποποιείται ως εξής:

α) κάτω από την επικεφαλίδα «Σημειώσεις για το σήμα» απαλείφεται η τελευταία περίοδος «Οι αντίστοιχοι με τους παραπάνω περιγραφόμενους όροι για τις άλλες γλώσσες δίδονται στο παράρτημα VI.»

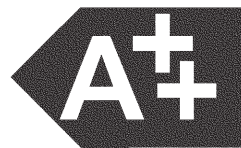
β) κάτω από την επικεφαλίδα «Εκτύπωση»:

i) παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο μετά την εικόνα:

«Το γράμμα ένδειξης των συσκευών τάξης A + και A ++ πρέπει να πληροί την ακόλουθη απεικόνιση και να τοποθετείται στην ίδια θέση όπως η ένδειξη A για τις συσκευές τάξης A.

A+

A++

ii) απαλείφεται το τελικό κείμενο που αρχίζει με τις λέξεις «Πλήρης έντυπη πληροφόρηση περιλαμβάνεται στον “Οδηγό σχεδίου ενδείξεων για ψυγεία ή/και καταψύκτες”»...

2. Το παράρτημα II τροποποιείται ως εξής:

α) Το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Τάξη ενεργειακής απόδοσης του μοντέλου όπως ορίζεται στο παράρτημα V. Διατυπώνεται ως “τάξη ενεργειακής απόδοσης ... σε κλίμακα από A ++ (η πλέον αποδοτική τάξη) μέχρι G (η ελάχιστη αποδοτική)”. Όπου η πληροφορία αυτή παρέχεται σε πίνακα, επιτρέπεται να εκφράζεται αλλιώς, υπό την προϋπόθεση ότι είναι σαφές πως η κλίμακα κυμαίνεται από A ++ (η πλέον αποδοτική τάξη) μέχρι G (η ελάχιστη αποδοτική).»

β) Το σημείο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. καθαρός όγκος θαλάμου αποθήκευσης κατεψυγμένων τροφών και θαλάμου ταχείας ψύξης, αν υφίσταται, σύμφωνα με τα πρότυπα του άρθρου 1 παράγραφος 2: παραλείπεται για τις τάξεις 1, 2 και 3. Για συσκευές τάξεως 3 καθαρός όγκος του “παγοθαλάμου”.»

γ) Προστίθεται το κάτωθι σημείο 15:

«15. Επιβάλλεται να αναφέρεται αν το παραγόμενο μοντέλο προορίζεται για εντοιχισμό.»

δ) Απαλείφεται η τελευταία σημείωση.

3. Το παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

Απαλείφεται η τελευταία περίοδος.

4. Στο παράρτημα V, έπειτα από τον τίτλο «ΤΑΞΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ» παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο:

«ΜΕΡΟΣ 1: Ορισμός τάξεων A + και A ++

Συσκευή χαρακτηρίζεται ως τάξης A + ή A ++ όταν ο δείκτης ενεργειακής απόδοσης άλφα (I_a) ευρίσκεται μεταξύ των τιμών που ορίζονται στον πίνακα 1.

Πίνακας 1

Δείκτης ενεργειακής απόδοσης I_a (I_a)	“Τάξη ενεργειακής απόδοσης”
$30 > I_a$	A++
$42 > I_a \geq 30$	A+
$I_a \geq 42$	A — G (βλέπε κατωτέρω)

Στον πίνακα 1

$$I_a = \frac{AC}{SC_a} \times 100$$

όπου:

AC = ετήσια κατανάλωση ενέργειας της συσκευής (σύμφωνα με το παράρτημα I, σημείωση V).

SC_a = κανονική ετήσια κατανάλωση ενέργειας α της συσκευής.

SC_a υπολογίζεται ως εξής:

$$M_a X \sum_{\text{θάλαμοι}} \left(V_c \times \frac{(25 - T_c)}{20} \times FF \times CC \times BI \right) + N_a + CH$$

όπου:

V_c είναι ο καθαρός όγκος (σε λίτρα) του θαλάμου (σύμφωνα με τα πρότυπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2)

T_c είναι η προβλεπόμενη θερμοκρασία (σε °C) του θαλάμου.

Οι τιμές M_a και N_a δίδονται στον πίνακα 2 και οι τιμές FF, CC, BI και CH δίδονται στον πίνακα 3.

Πίνακας 2

Τύπος συσκευής	Θερμοκρασία του ψυχρότερου θαλάμου	M _a	N _a
1 Ψυγείο/αποθηκευτής τροφών	> - 6 °C	0,233	245
2 Ψυγείο/Θάλαμος ταχείας ψύξεως	> - 6 °C	0,233	245
3 Χωρίς επισήμανση αστέρων	> - 6 °C	0,233	245
4 Ψυγείο *	≤ - 6 °C *	0,643	191
5 Ψυγείο **	≤ - 12 °C **	0,450	245
6 Ψυγείο ***	≤ - 18 °C ***/*(***)	0,777	303
7 Ψυγείο/καταψύκτης *(***)	≤ - 18 °C ***/*(***)	0,777	303
8 Καταψύκτης κατακόρυφου τύπου	≤ - 18 °C *(***)	0,539	315
9 Καταψύκτης οριζόντιου τύπου	≤ - 18 °C *(***)	0,472	286
10 Πολύπορτο ή άλλες συσκευές		(¹)	(¹)

(¹) Για αυτές τις συσκευές, η θερμοκρασία και οι αστέρες χαρακτηρισμού του θαλάμου με τη χαμηλότερη θερμοκρασία καθορίζουν τις τιμές M και N. Συσκευές με θαλάμους θερμοκρασίας - 18 °C *(***) θεωρούνται ψυγεία/καταψύκτες *(***)

Πίνακας 3

Διορθωτικός συντελεστής	Τιμή	Προϋπόθεση
FF (κατάψυξη χωρίς πάγο — “frost free”)	1,2	για θαλάμους κατάψυξης τροφίμων χωρίς πάγο (“frost free”) (ροή αέρα)
	1	λοιπές συσκευές
CC (κλάση κλίματος)	1,2	για “τροπικές” συσκευές
	1,1	για “υποτροπικές” συσκευές
	1	λοιπές συσκευές
BI (εντοιχιζόμενες)	1,2	για εντοιχιζόμενες συσκευές (¹) πλάτους μικρότερου των 58 cm
	1	λοιπές συσκευές
CH (θάλαμος ταχείας ψύξης)	50 Kwh/y	για συσκευές με θάλαμο ταχείας ψύξης όγκου τουλάχιστον 15 λίτρων
	0	λοιπές συσκευές

(¹) Συσκευή είναι “εντοιχιζόμενη” μόνον εάν έχει σχεδιαστεί για να τοποθετηθεί αποκλειστικώς σε εσοχή της επίπλωσης της κουζίνας και να επικαλυφθεί, και έχει υποβληθεί στις σχετικές δοκιμές ως τέτοια.

Εάν μια συσκευή δεν είναι τάξης A + ή A ++, ταξινομείται σύμφωνα με το μέρος 2.

ΜΕΡΟΣ 2: Ορισμός τάξεων A έως G

...»

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΓΔΜ/2/2003

της 10ης Μαρτίου 2003

όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας

(2003/497/ΚΕΠΠΑ)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 25 παράγραφος 3,

την κοινή δράση 2003/92/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για τη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3, για τη συμμετοχή τρίτων κρατών,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 8 παράγραφος 1 της κοινής δράσης ορίζει ότι:
 - τα ευρωπαϊκά μέλη του ΝΑΤΟ, μη μέλη της ΕΕ, συμμετέχουν στην επιχείρηση εφόσον το επιθυμούν,
 - χώρες οι οποίες κλήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης να καταστούν μέλη, καλούνται να συμμετάσχουν στην επιχείρηση σύμφωνα με τις συμφωνημένες πρακτικές ρυθμίσεις,
 - μπορούν επίσης να καλούνται δυνητικοί εταίροι να συμμετάσχουν στην επιχείρηση.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 8 της κοινής δράσης, το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί την ΕΠΑ να λαμβάνει, ύστερα από εισήγηση του διοικητή επιχειρήσεων και της στρατιωτικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις σχετικές αποφάσεις για την αποδοχή των προτεινόμενων συνεισφορών.
- (3) Ύστερα από αίτημα της ΕΠΑ και την ανάθεση αποστολής από τη στρατιωτική επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUMC), ο διοικητής επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο διοικητής δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διεξήγαγαν συσκέψεις συγκρότησης και επάνδρωσης δυνάμεων.

- (4) Η EUMC συμφώνησε, στις 6 Μαρτίου 2003, ως προς την σύσταση του διοικητή επιχειρήσεων για τις συνεισφορές τρίτων κρατών και υπέβαλε στην ΕΠΑ, στις 6 Μαρτίου, τη σύστασή της περί αποδοχής των συνεισφορών των τρίτων αυτών κρατών,

ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Συνεισφορές τρίτων χωρών

Μετά τις συσκέψεις συγκρότησης και επάνδρωσης δυνάμεων έγιναν δεκτές οι συνεισφορές από τα ακόλουθα τρίτα κράτη στην επιχείρηση της ΕΕ στην ΠΓΔΜ:

Βουλγαρία

Καναδάς

Τσεχική Δημοκρατία

Εσθονία

Ισλανδία

Λεττονία

Λιθουανία

Νορβηγία

Πολωνία

Ρουμανία

Σλοβακία

Σλοβενία

Τουρκία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 34 της 11.2.2003, σ. 26.

*Άρθρο 2***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της έγκρισής της.

Βρυξέλλες, 10 Μαρτίου 2003.

Για την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας

Ο Πρόεδρος

Τ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΓΔΜ/3/2003

της 11ης Μαρτίου 2003

για την τροποποίηση της απόφασης ΠΓΔΜ/2/2003 της επιτροπής πολιτικής και ασφάλειας, της 10ης Μαρτίου 2003, όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας

(2003/498/ΚΕΠΠΑ)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ,

Έχοντας υπόψη την απόφαση ΠΓΔΜ/2/2003 της επιτροπής πολιτικής και ασφάλειας, της 10ης Μαρτίου 2003, όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με επιστολή της 11ης Μαρτίου 2003, ο σύγγρος στρατιωτικός αντιπρόσωπος στη στρατιωτική επιτροπή του ΝΑΤΟ και τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση υπέβαλε συνεισφορά στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ΠΓΔΜ.
- (2) Στις 11 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας, ύστερα από εισήγηση του διοικητή επιχειρήσεων και της στρατιωτικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποφάσισε να αποδεχθεί τη συνεισφορά,

στην επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ΠΓΔΜ:

Βουλγαρία

Καναδάς

Τσεχική Δημοκρατία

Εσθονία

Ουγγαρία

Ισλανδία

Λεττονία

Λιθουανία

Νορβηγία

Πολωνία

Ρουμανία

Σλοβακία

Σλοβενία

Τουρκία.»

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 της απόφασης ΠΓΔΜ/2/2003 της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Συνεισφορές τρίτων χωρών

Μετά τις συσκέψεις συγκρότησης και επάνδρωσης δυνάμεων έγιναν δεκτές οι συνεισφορές από τα ακόλουθα τρίτα κράτη

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της υπογραφής της.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 2003.

Για την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας

Ο Πρόεδρος

Τ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΓΔΜ/4/2003

της 17ης Ιουνίου 2003

για την τροποποίηση της απόφασης ΠΓΔΜ/3/2003 όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας

(2003/499/ΚΕΠΠΑ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ,

Έχοντας υπόψη:

την κοινή δράση 2003/92/ΚΕΠΠΑ, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 2,

την απόφαση της επιτροπής πολιτικής και ασφαλείας ΠΓΔΜ/2/2003, της 10ης Μαρτίου 2003, όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Με επιστολή της 29ης Απριλίου 2003, ο καναδός αντιπρόσωπος στην Ευρωπαϊκή Ένωση την πληροφόρησε ότι δεν είναι σε θέση να συμμετάσχει στην επιχείρηση Concordia υπό τους σημερινούς όρους,

ΠΓΔΜ συνεισφορές από τα ακόλουθα τρίτα κράτη:

Βουλγαρία

Τσεχική Δημοκρατία

Εσθονία

Ουγγαρία

Ισλανδία

Λεττονία

Λιθουανία

Νορβηγία

Πολωνία

Ρουμανία

Σλοβακία

Σλοβενία

Τουρκία.»

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της υπογραφής της.

Βρυξέλλες, 17 Ιουνίου 2003.

Για την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας

Ο Πρόεδρος

Τ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 της απόφασης ΠΓΔΜ/3/2003 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Συνεισφορές τρίτων κρατών

Μετά τη σύσκεψη συγκρότησης και επάνδρωσης δυνάμεων, έγιναν δεκτές για την επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην

⁽¹⁾ ΕΕ L 34 της 11.2.2003, σ. 26.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΛΔΚ/1/2003

της 1ης Ιουλίου 2003

όσον αφορά την αποδοχή των συνεισφορών τρίτων κρατών στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό

(2003/500/ΚΕΠΠΑ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 25 παράγραφος 3,

την κοινή δράση 2003/423/ΚΕΠΠΑ, της 5ης Ιουνίου 2003, για τη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφοι 2 και 3, σχετικά με τη συμμετοχή τρίτων κρατών,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ύστερα από αίτημα της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας και την ανάθεση αποστολής από τη στρατιωτική επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUMC), ο διοικητής επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο διοικητής δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διεξήγαγαν συσκέψεις συγκρότησης και επάνδρωσης δυνάμεων στις 10 και 11 Ιουνίου 2003 αντίστοιχα.
- (2) Στις 25 Ιουνίου 2003, κατόπιν της σύστασης του διοικητή επιχειρήσεων για τις συνεισφορές τρίτων κρατών, η EUMC συμφώνησε να συστήσει στην Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας, να αποδεχτεί τις συνεισφορές των τρίτων αυτών κρατών,

Άρθρο 1

Συνεισφορές τρίτων χωρών

Ύστερα από τις συσκέψεις συγκρότησης και επάνδρωσης δυνάμεων έγιναν δεκτές οι συνεισφορές από τα ακόλουθα τρίτα κράτη στη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό:

Βραζιλία

Καναδάς

Ουγγαρία

Νότιος Αφρική.

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της έκδοσής της.

Βρυξέλλες, 1 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας
Ο Πρόεδρος
M. MELANI

(¹) ΕΕ L 143 της 11.6.2003, σ. 50.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Οκτωβρίου 2002

σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων C 49/2001 (πρώην NN 46/2000) — Κέντρα συντονισμού — που εφάρμοσε το Λουξεμβούργο

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 3740]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/501/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Το 1997, το Συμβούλιο Ecofin εξέδωσε κώδικα δεοντολογίας για την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων προκειμένου να τεθεί τέλος στις παράνομες πρακτικές στον εν λόγω τομέα ⁽²⁾. Μετά από τη δέσμευση που ανέλαβε στο πλαίσιο του εν λόγω κώδικα, η Επιτροπή εξέδωσε το 1998 ανακοίνωση σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στα μέτρα που σχετίζονται με την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων ⁽³⁾ (εφεξής «η ανακοίνωση»), επιβεβαιώνοντας εκ νέου την αποφασιστικότητά της να εφαρμόσει τους εν λόγω κανόνες με αυστηρότητα και τηρώντας την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Η παρούσα διαδικασία εντάσσεται στο εν λόγω πλαίσιο.
- (2) Με επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 1999 (D/50716), η Επιτροπή ζήτησε από το Λουξεμβούργο πληροφορίες σχετικές με το καθεστώς του Λουξεμβούργου όσον αφορά τα κέντρα συντονισμού. Με την επιστολή της 26ης Μαρτίου

1999 (A/32604), οι αρχές του Λουξεμβούργου ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι το εν λόγω μέτρο καταργήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1996.

- (3) Με την επιστολή της 25ης Απριλίου 2000 (D/51738), η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες στο βαθμό που, έστω και καταργηθέν, το εν λόγω καθεστώς θα μπορούσε να έχει παράσχει αποτελέσματα ή/και να συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα. Οι εν λόγω συμπληρωματικές πληροφορίες παρασχεθήκαν στην Επιτροπή με την επιστολή της 10ης Μαΐου 2000 (A/34012) των αρχών του Λουξεμβούργου.

- (4) Με την επιστολή SG(2001) D/289761 της 11ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Λουξεμβούργο την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στα κέντρα συντονισμού. Με την επιστολή της 14ης Σεπτεμβρίου 2001 (A/37236), το Λουξεμβούργο υπέβαλε παρατηρήσεις όσον αφορά τη διαδικασία που κινήθηκε.

- (5) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽⁴⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για το εν λόγω μέτρο. Τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή για το εν λόγω θέμα.

- (6) Με επιστολή της 25ης Μαρτίου 2002 (D/51316), η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από το Λουξεμβούργο, οι οποίες διαβιβάστηκαν με την επιστολή της 17ης Απριλίου 2002 (A/32897).

⁽¹⁾ ΕΕ C 304 της 30.10.2001, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ C 2 της 6.1.1998, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ C 384 της 10.12.1998, σ. 3.

⁽⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

- (7) Το καθεστώς του κέντρου συντονισμού διέπεται από την εγκύκλιο LIR αριθ. 119 της 12ης Ιουνίου 1989 (εφεξής «εγκύκλιος 119» ή «εγκύκλιος»). Η εγκύκλιος αυτή καταργήθηκε από την εγκύκλιο LIR αριθ. 1119 της 20ής Φεβρουαρίου 1996. Το καθεστώς του κέντρου συντονισμού εγκρίθηκε συνολικά για πέντε εταιρείες εκ των οποίων οι τέσσερις είναι εν ενεργεία.
- (8) Ένα κέντρο συντονισμού είναι μια εγκατεστημένη κεφαλαιουχική εταιρεία, με πολυεθνικό χαρακτήρα, η δραστηριότητα της οποίας περιορίζεται στο να παρέχει υπηρεσίες αποκλειστικά σε εταιρείες ή επιχειρήσεις ενός αλλοδαπού διεθνούς ομίλου. Ως αλλοδαπός διεθνής όμιλος ορίζεται, δυνάμει της εγκυκλίου, όμιλος εταιρειών χρηματοοικονομικά συνδεδεμένων και εγκατεστημένων σε τουλάχιστον δύο χώρες πλην του Λουξεμβούργου και των οποίων η μητρική εταιρεία δεν είναι εγκατεστημένη φορολογούμενη στο Λουξεμβούργο και υπόκειται στο εξωτερικό σε φόρο που αντιστοιχεί στο λουξεμβουργιανό φόρο εταιρειών.
- (9) Το καθεστώς του κέντρου συντονισμού χορηγήθηκε με προηγούμενη διοικητική άδεια. Η άδεια περιοριζόταν κατά κανόνα σε τέσσερα έτη.
- (10) Οι διοικητικές υπηρεσίες που παρέχονται από τα κέντρα συντονισμού προς όφελος αποκλειστικά των υπολοίπων εταιρειών του ομίλου είναι οι ακόλουθες:
- οι υπηρεσίες κεντρικής οργάνωσης και γραμματείας,
 - η διαφήμιση,
 - η εμπορική προώθηση και οι μελέτες αγοράς,
 - η προμήθεια, συλλογή και επεξεργασία τεχνικών ή διοικητικών πληροφοριών,
 - οι σχέσεις με τις εθνικές ή διεθνείς αρχές,
 - η συγκέντρωση διοικητικών, λογιστικών και χρηματοπιστωτικών εργασιών, εργασιών πληροφορικής και νομικών συμβουλών, καθώς και αρωγής και υπηρεσιών που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τις εν λόγω δραστηριότητες.
- (11) Η προαναφερθείσα εγκύκλιος διευκρινίζει ότι, όσον αφορά το φόρο εταιρειών, η παροχή υπηρεσιών μεταξύ του ομίλου πρέπει να προσφέρει το κατάλληλο εμπορικό όφελος σύμφωνα με μια συνήθη συμπεριφορά ενός διαχειριστή στις σχέσεις του με ανεξάρτητους τρίτους. Για το σκοπό αυτό τα φορολογητέα κέρδη καθορίζονται σύμφωνα με τη λεγόμενη μέθοδο του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» (cost plus). Η μέθοδος αυτή συνίσταται στην εφαρμογή ενός κατ' αποκοπή συντελεστή περιθωρίου στο σύνολο των εκπαιδευμένων δαπανών που συνδέονται με τις παρασχεθείσες υπηρεσίες στις υπόλοιπες εταιρείες του ομίλου.
- (12) Ωστόσο, εάν το σύνολο των δαπανών και βαρών που πρέπει να εξεταστεί δεν υπερβαίνει τα 30 000 000 φράγκα Λουξεμβούργου (περίπου 750 000 ευρώ), το ποσό του εμπορικού οφέλους καθορίζεται κατ' αποκοπή σε 1 500 000 φράγκα Λουξεμβούργου (περίπου 37 500 ευρώ).
- (13) Σε περίπτωση που το κέντρο συντονισμού ασκεί δραστηριότητες που συνδέονται με την αντιστάθμιση τιμολογίων σε πολλά νομίσματα, το εμπορικό όφελος δεν καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο του κόστους «συν περιθώριο κόστους», αλλά λαμβάνοντας υπόψη μια κατάλληλη αμοιβή που καταβάλλεται κατά κανόνα υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού για την ανάληψη του συναλλαγματικού κιν-

δύνου από έναν τρίτο. Το ποσό της αμοιβής πρέπει να ισούται τουλάχιστον με 1 % του συνόλου των τιμολογίων και να αντιστοιχεί στο συναλλαγματικό κίνδυνο.

- (14) Η μέθοδος αυτή υπολογισμού της φορολογικής βάσης μπορεί επίσης να εφαρμοστεί στις συναλλαγές που προκύπτουν από εγκεκριμένες από την εγκύκλιο δραστηριότητες και πραγματοποιούνται με τη μεσολάβηση μόνιμης εγκατάστασης στο Λουξεμβούργο αλλοδαπού διεθνούς ομίλου ή από εγκατεστημένη εταιρεία, εκτός του κέντρου συντονισμού, που συμμετέχει σε αλλοδαπό διεθνή όμιλο.

III. ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

- (15) Η Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση των πληροφοριών που παρασχεθήκαν από τις λουξεμβουργιανές αρχές, διερεύνησε εάν ο τρόπος υπολογισμού των συντελεστών περιθωρίου, ο αποκλεισμός ορισμένων δαπανών από τον υπολογισμό της φορολογητέας βάσης και η άσκηση ενδεχόμενης διακριτικής ευχέρειας εκ μέρους της διοίκησης μπορούσαν να παρέχουν πλεονέκτημα στα κέντρα συντονισμού. Εξέτασε επίσης εάν ένα τέτοιο πλεονέκτημα θα μπορούσε να παρέχεται από κρατικούς πόρους, εάν θα μπορούσε να πλήξει τον ανταγωνισμό και τις ανταλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και εάν θα μπορούσε να έχει επιλεκτικό χαρακτήρα. Τέλος, κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, δεν φαινόταν να μπορεί να εφαρμοστεί καμία από τις εξαιρέσεις από τη γενική αρχή της απαγόρευσης των κρατικών ενισχύσεων. Οι αμφιβολίες αυτές οδήγησαν την Επιτροπή να κινήσει την επίσημη εξεταστική διαδικασία.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ

- (16) Οι παρατηρήσεις των αρχών του Λουξεμβούργου μπορούν να συνοψιστούν ως ακολούθως.
- (17) Δεδομένου ότι το καθεστώς των κέντρων συντονισμού είχε καταργηθεί, δεν παρήγε πλέον αποτελέσματα παρά μόνον έναντι των επιχειρήσεων για τις οποίες οι διατάξεις της εγκυκλίου 119 εφαρμόζονταν μέχρι τα τέλη του 2001. Οι λουξεμβουργιανές αρχές αναφέρθηκαν επίσης στο θέμα των τιμών μεταβίβασης⁽⁵⁾ και υπερασπίστηκαν τη λύση που υιοθετήθηκε στο Μεγάλο Δουκάτο. Τέλος, κατά την εκτίμηση των εν λόγω αρχών το μέτρο δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης.

Οι τιμές μεταβίβασης

- (18) Οι σχέσεις που υφίστανται μεταξύ δύο επιχειρήσεων του ίδιου ομίλου επιτρέπουν (τουλάχιστον στη θεωρία) στις εν λόγω επιχειρήσεις να καθορίσουν όρους παροχής αγαθών ή υπηρεσιών μεταξύ τους που διαφέρουν από εκείνους που θα εφαρμόζονταν εάν τα δύο μέρη ενεργούσαν ως ανεξάρτητες επιχειρήσεις στην ελεύθερη αγορά. Υπό τις συνθήκες αυτές οι επιχειρήσεις ενδέχεται να υποκύψουν στον πειρασμό να κατανείμουν τα οφέλη εντός του ομίλου κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι συνολικές φορολογικές επιβαρύνσεις που αναλογούν στο σύνολο του ομίλου. Στην περίπτωση των πολυεθνικών ομίλων, η κατανομή αυτή εκδηλώνεται συχνά με τη διεύρυνση της φορολογητέας βάσης σε μια χώρα και τον περιορισμό της σε μια άλλη. Το γεγονός αυτό εξηγεί τη φροντίδα των κυβερνήσεων ούτως ώστε οι τιμές μεταβίβασης εντός ενός ομίλου να προσεγγίζουν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τις τιμές της αγοράς.

⁽⁵⁾ Οι τιμές μεταβίβασης είναι εκείνες με τις οποίες μια επιχείρηση τιμολογεί τα αγαθά ή τις υπηρεσίες στις συνδεδεμένες με αυτήν εταιρείες.

- (19) Στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ στον οποίο συμμετέχουν τα κράτη μέλη, υιοθετήθηκε η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού προκειμένου να εξαλειφθεί η επίπτωση των ειδικών όρων στο επίπεδο των κερδών. Η αρχή αυτή, που διατυπώνεται στο άρθρο 9 του υποδείγματος φορολογικής σύμβασης του ΟΟΣΑ έχει διπλό στόχο: να καθορίσει ορθά το φόρο στην κάθε χώρα και να συμβάλει στην αποφυγή, στο μέτρο του δυνατού, της διπλής φορολογίας. Έτσι, καθιστά δυνατή την ίση μεταχείριση, στο μέτρο του δυνατού, των πολυεθνικών και των ανεξάρτητων επιχειρήσεων. Μεταξύ των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης περιλαμβάνονται η μέθοδος των συγκρίσιμων τιμών στην ελεύθερη αγορά ή, εναλλακτικά, η μέθοδος του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» (καλούμενη επίσης «cost plus»).
- (20) Οι αρχές του Λουξεμβούργου, αναφερόμενες στην προσπάθεια αποφυγής της φοροδιαφυγής και στην αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, διαπιστώνουν ότι η νομοθεσία για τις τιμές μεταβίβασης βασίστηκε στο άρθρο 164 του νόμου της 4ης Δεκεμβρίου 1967 σχετικά με τη φορολογία του εισοδήματος. Στο πλαίσιο αυτό εκδόθηκε η εγκύκλιος 119 για να διευκολύνει τη φορολογία ενός συγκεκριμένου είδους δραστηριοτήτων. Οι διοικητικές αρχές του Λουξεμβούργου επιδιώκουν κανονικά τη σύγκριση των τιμών που ορίζονται εντός ενός ομίλου με τις τιμές που ορίζονται στο πλαίσιο συγκρίσιμων συναλλαγών μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων. Ωστόσο, ελλείψει συγκρίσιμων στοιχείων, δεν είναι πάντα δυνατή η εφαρμογή της εν λόγω προσέγγισης.
- (21) Έτσι, οι διοικητικές αρχές του Λουξεμβούργου επέλεξαν στη συγκεκριμένη περίπτωση τη μέθοδο του κόστους «συν περιθώριο κέρδους», προκειμένου να καθορίσουν τις τιμές μεταβίβασης για τις παροχές υπηρεσιών εντός του ομίλου που πραγματοποιούνται από τα κέντρα συντονισμού. Εφαρμόζοντας μια ομοιόμορφη μέθοδο, όπως αυτή που προτείνει ο ΟΟΣΑ, ο ελάχιστος συντελεστής 5 % που είναι συγκρίσιμος με εκείνον που μπορεί να επιτευχθεί στην ελεύθερη αγορά κρίθηκε κανονικός για το είδος αυτό υπηρεσιών. Ωστόσο, υπήρχε πάντα η δυνατότητα εφαρμογής υψηλότερου συντελεστή, εφόσον η φορολογική διοικητική αρχή διέθετε στοιχεία από τα οποία προέκυπτε υψηλότερο περιθώριο κέρδους.
- (22) Η εγκύκλιος 119 δεν συνεπαγόταν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης
- (23) Η απαίτηση να ανήκουν τα κέντρα συντονισμού σε μεγάλο διεθνή όμιλο και ο υποχρεωτικός όρος για ελάχιστο ποσό κερδών 1 500 000 φράγκων Λουξεμβούργου (περίπου 37 500 ευρώ) επέτρεπαν να διασφαλιστεί ένας επαρκής κύκλος εργασιών στο Λουξεμβούργο. Σε αντίθετη περίπτωση, τα κέρδη θα ήταν αμελητέα από φορολογική άποψη στο βαθμό που δεν θα αιτιολογείτο η εφαρμογή της εγκυκλίου 119.
- (24) Η εγκύκλιος 119 απαιτούσε ότι η μητρική εταιρεία έπρεπε να υπόκειται στο εξωτερικό σε φόρο αντίστοιχο με το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων του Λουξεμβούργου. Έτσι φαίνεται να εμποδίζεται η υπερβολική μεταφορά προς το ξένο κράτος εκπιπόντων φορολογικών βαρών. Το ξένο κράτος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική εταιρεία του κέντρου συντονισμού, θα μπορούσε, ενδεχομένως, είτε να αρνηθεί να εφαρμόσει το φορολογικό καθεστώς της οδηγίας για τις «μητρικές και θυγατρικές εταιρείες»⁽⁶⁾ επί των κερδών που διανέμει το κέντρο συντονισμού του Λουξεμβούργου, είτε να εφαρμόσει μέτρα κατά της φοροδιαφυγής, εάν έκρινε ότι το καθεστώς φορολόγησης του Λουξεμβούργου ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκό.
- (25) Το Λουξεμβούργο επισημαίνει ότι η Επιτροπή περιορίζεται στη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζεται η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, στην επιβεβαίωση ότι ο στόχος αυτός δεν επιδιώκεται στο πλαίσιο του καθεστώτος των κέντρων συντονισμού, καθώς και στην επιβεβαίωση ότι όταν οι αρχές διαθέτουν κάποιο περιθώριο ελιγμών ενδέχεται να ευνοηθούν ορισμένες επιχειρήσεις ή όμιλοι.
- (26) Οι αρχές του Λουξεμβούργου εκτιμούν ότι η Επιτροπή ασκεί κριτική σε δύο πτυχές όσον αφορά τα οφέλη που αποκομίζουν τα κέντρα συντονισμού: αφενός, στην εφαρμογή στην πράξη της μεθόδου του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» σε σχέση με τη χρήση των τιμών μεταβίβασης που καταβλήθηκαν πραγματικά και, αφετέρου, στο συνυπολογισμό στη φορολογητέα βάση των μη εκπιπουσών δαπανών.
- (27) Όσον αφορά την πρώτη πτυχή, το Λουξεμβούργο υπογραμμίζει ότι μόνο στην περίπτωση που οι τιμές μεταβίβασης που εφαρμόστηκαν από την επιχείρηση ήταν υψηλότερες εκείνων που προκύπτουν από την εφαρμογή της μεθόδου του κόστους «συν περιθώριο κέρδους», η χρησιμοποίηση της εν λόγω μεθόδου θα παρείχε πλεονέκτημα στην επιχείρηση στην οποία θα εφαρμόζονταν χαμηλότερη βάση φορολόγησης. Οι αρχές του Λουξεμβούργου δέχονται ότι η εγκύκλιος 119 δεν περιελάμβανε σαφή αναφορά στην αρχή της σύνδεσης του φορολογικού ισολογισμού με τον εμπορικό ισολογισμό και δεν δύνανται να αποκλείσουν ότι κάποιος από τους φορολογούμενους προσπάθησε ενδεχομένως να εκμεταλλευθεί την παράλειψη αυτή για να υπερτιμολογήσει στο Λουξεμβούργο τις υπηρεσίες που παρείχε σε άλλες εταιρείες του ομίλου. Ωστόσο, το Λουξεμβούργο εκτιμά ότι οι τρίτες χώρες διέθεταν τα μέσα να επαληθεύσουν εάν είχαν πραγματοποιηθεί τέτοιες υπερτιμολογήσεις. Στην υποθετική περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η εφαρμογή της εγκυκλίου 119 σε τέτοιες περιπτώσεις είχε ως αποτέλεσμα την παροχή παράνομων κρατικών ενισχύσεων και εφόσον ζητήσει την ανάκτηση των ποσών, θα έπρεπε να προσδιοριστούν οι εν λόγω επιχειρήσεις και να πραγματοποιηθεί ατομικός υπολογισμός για την καθεμία από αυτές με βάση τις πραγματικές τιμές μεταβίβασης.

Το μέτρο πρέπει να εξασφαλίζει πλεονέκτημα

- (22) Στόχος του μέτρου δεν ήταν να ελαφρύνει τη φορολογική επιβάρυνση που επιβάλλεται κανονικά στα κέντρα συντονισμού αλλά ο μοναδικός του στόχος ήταν, μέσω της εφαρμογής της μεθόδου του κόστους «συν περιθώριο κέρδους», να προσδιορίσει στον ακριβέστερο δυνατό βαθμό μια τιμή αγοράς για τις παρεχόμενες υπηρεσίες εντός του ομίλου. Το Λουξεμβούργο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή, στο σημείο 13 της ανακοίνωσης, υπογραμμίζει ότι τα μέτρα καθαρά φοροτεχνικής φύσεως, όπως για παράδειγμα οι διατάξεις που αποσκοπούν στην αποφυγή της διπλής φορολόγησης ή της φοροδιαφυγής, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις. Δεδομένου ότι η εγκύκλιος 119 ήταν ένα γενικό μέτρο που αποσκοπούσε στην αποφυγή της φοροδιαφυγής και στο σωστό και δίκαιο εμπορικό κέρδος για τα κέντρα συντονισμού, δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση.

⁽⁶⁾ Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 6).

(28) Το Λουξεμβούργο παρατηρεί ότι η Επιτροπή αποδέχεται τη χρήση μεθόδων, όπως η μέθοδος του κόστους συν περιθώριο κέρδους, και ότι δεν υπάρχει πλεονέκτημα όταν η χρήση των εν λόγω εναλλακτικών μεθόδων καταλήγει σε ίση ή τουλάχιστον συγκρίσιμη φορολόγηση με εκείνη που θα είχε επιβληθεί μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρηματιών μέσω της κλασικής μεθόδου, όπου το φορολογητέο κέρδος επιτυγχάνεται από τη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων και των βαρών της επιχείρησης. Κατά την άποψη του Λουξεμβούργου, η Επιτροπή θα μπορούσε να συμπεράνει ότι υπάρχει ενδεχομένως πλεονέκτημα, όταν το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται εφαρμόζοντας τη μέθοδο του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» δεν είναι επαρκώς συγκρίσιμο με εκείνο που θα προέκυπτε μετά από την εφαρμογή της κλασικής μεθόδου. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν εξετάζει καθόλου το θέμα του μεγέθους του εικαζόμενου πλεονεκτήματος και το Λουξεμβούργο εκτιμά από την πλευρά του ότι η μέθοδος του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να παράσχει πλεονέκτημα τόσο σημαντικό ώστε η φορολόγηση να μην είναι πλέον συγκρίσιμη με εκείνη που θα είχε επιβληθεί μεταξύ δύο ανεξαρτήτων επιχειρηματιών μέσω της κλασικής μεθόδου.

(29) Όσον αφορά τη δεύτερη πτυχή, κατά την εκτίμηση του Λουξεμβούργου η Επιτροπή φαίνεται να προβάλλει τον ισχυρισμό ότι ο μη συνυπολογισμός στη φορολογητέα βάση των μη εκπεστέων δαπανών, δυνάμει του άρθρου 28 του νόμου για το φόρο εισοδήματος, θα μπορούσε να οδηγήσει στην παροχή πλεονεκτήματος στα κέντρα συντονισμού. Ωστόσο, οι λουξεμβουργιανές αρχές εκτιμούν ότι οι εξαιρέσεις αυτές είναι δικαιολογημένες. Όσον αφορά την εξαίρεση των μερισμάτων από το φόρο εισοδήματος των εταιρειών και από το φόρο επί της περιουσίας, επισημαίνουν ότι τα μερίσματα αφαιρούνται από το λειτουργικό αποτέλεσμα και δεν είναι πραγματικές δαπάνες. Έτσι δεν τίθεται το θέμα της δυνατότητας έκπτωσης τους. Όσον αφορά τις αμοιβές διευθυντικών στελεχών και τα έξοδα παράστασης, καθώς και τις δωρεές για έργα πολιτιστικά, φιλανθρωπικά ή γενικού ενδιαφέροντος, η εξαίρεσή τους από τη βάση υπολογισμού της τιμής του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» εξηγείται από την ανάγκη αποφυγής της διπλής φορολογίας. Οι αμοιβές διευθυντικών στελεχών αφαιρούνται από τα αποθεματικά που σχηματίζονται από το καθαρό αποτέλεσμα.

(30) Πράγματι, το Λουξεμβούργο εκτιμά ότι όλες αυτές οι μη εκπίπτουσες δαπάνες έχουν ήδη προστεθεί στο φορολογικό αποτέλεσμα του κέντρου συντονισμού. Αποτελούν, με άλλα λόγια, μέρος της βάσης υπολογισμού του φόρου. Εάν είχαν συνυπολογιστεί στο πλαίσιο της βάσης υπολογισμού του κόστους «συν περιθώριο κέρδους», οι εν λόγω δαπάνες θα είχαν υποβληθεί δύο φορές σε φορολογία. Το Λουξεμβούργο παρατηρεί επίσης ότι η εγκύκλιος 119 εφαρμόζεται στο σύνολό της και πρέπει, συνεπώς, να παρουσιάζει ένα πλεονέκτημα συνολικά και να μην απομονώνεται το ένα ή το άλλο από τα στοιχεία της.

Το πλεονέκτημα πρέπει να παρέχεται μέσω κρατικών πόρων

(31) Το Λουξεμβούργο αναγνωρίζει ότι εάν παρασχέθηκε κάποιο πλεονέκτημα από την εγκύκλιο 119, αυτό έγινε μέσω κρατικών πόρων.

Το μέτρο πρέπει να είναι επιλεκτικό

(32) Όσον αφορά την εικαζόμενη επιλεκτικότητα που προκύπτει από την εφαρμογή ενοίκιας μεταχείρισης, οι αρχές του Λουξεμβούργου επιβεβαιώνουν ότι η διοίκηση δεν διαθέτει

καμία διακριτική ευχέρεια να εγκρίνει ή να απορρίψει την εφαρμογή του καθεστώτος που διέπει τα κέντρα συντονισμού. Αντίθετα, εάν μια τέτοια επιλεκτικότητα προκύπτει από εξαίρεση νομοθετικής ή διοικητικής φύσεως από τις φορολογικές διατάξεις, οι αρχές επιβεβαιώνουν ότι οι σχετικοί με τα θέματα κρατικών ενισχύσεων κανόνες δεν εφαρμόστηκαν ποτέ σε κατάσταση συγκρίσιμη με την παρούσα περίπτωση. Η Επιτροπή δεν αναφέρει κανένα προηγούμενο.

(33) Το Λουξεμβούργο σημειώνει ότι, στο σημείο 20 της ανακοίνωσης, η Επιτροπή εξηγεί ότι ενίοτε ορισμένα φορολογικά πλεονεκτήματα περιορίζονται σε συγκεκριμένα είδη επιχειρήσεων, σε ορισμένες από τις λειτουργίες τους ή σε συγκεκριμένα είδη παραγωγής και ότι ενδέχεται να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις. Ωστόσο, το Λουξεμβούργο διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται κανένα παράδειγμα απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που να χαρακτηρίζει ως επιλεκτικό ένα μέτρο λόγω του ότι εφαρμόζονταν σε ορισμένα είδη επιχειρήσεων ή σε ορισμένες από τις λειτουργίες τους.

(34) Σύμφωνα με το Λουξεμβούργο, δεν πληρούνται τα κριτήρια του ειδικού χαρακτήρα, διότι η εγκύκλιος 119 εντάσσεται στην κανονική εφαρμογή του φορολογικού καθεστώτος του Λουξεμβούργου. Η εν λόγω εγκύκλιος απευθύνεται σε όλους τους διεθνείς ομίλους με τις απαιτούμενες προδιαγραφές και εντάσσεται στο πλαίσιο της καταπολέμησης των ιδιαίτερα χαμηλών τιμών μεταβίβασης. Οι μόνοι όροι που επιβάλλονται έχουν σχέση με το μέγεθος του ομίλου και τις εγκαταστάσεις του σε πολλά κράτη. Παρόμοιοι περιορισμοί είναι απαραίτητοι προκειμένου να διασφαλιστεί ο σοβαρός χαρακτήρας και ένας όγκος πράξεων η διαχείριση των οποίων γίνεται από το Λουξεμβούργο, και ο οποίος είναι επαρκής για να εμφανιστούν δυσχέρειες στον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης μεταξύ των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων. Οι αρχές του καθορισμού του φορολογητέου ποσού ενός κέντρου συντονισμού που προτείνονται στην εγκύκλιο βασίζονται στους καθορισθέντες από τον ΟΟΣΑ κανόνες για τις τιμές μεταβίβασης, οι οποίοι έχουν γενική ισχύ και εφαρμόζονται απ' όλους τους φορολογούμενους που αντιμετωπίζουν το θέμα των τιμολογήσεων εντός ενός ομίλου. Η εγκύκλιος δεν συνίσταται στην εφαρμογή ενός χαμηλότερου δείκτη φορολόγησης για τα κέντρα συντονισμού, αλλά προβλέπει τη ρύθμιση του υπολογισμού της φορολογητέας βάσης λαμβάνοντας υπόψη τον ειδικό χαρακτήρα των πολυεθνικών επιχειρήσεων. Πρόκειται δηλαδή για μια καθαρά φορολογική τεχνική η οποία, σύμφωνα με την Επιτροπή δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.

(35) Εάν, λόγω κάποιου κενού στη σύνταξη, κατέστη δυνατή η χρησιμοποίηση της εγκυκλίου για να εξασφαλιστεί χαμηλότερη φορολογία, το να θεωρηθεί ότι η εκμετάλλευση ενός κενού από κάποιον φορολογούμενο συνιστά ενίσχυση, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως καταχρηστική επέκταση της έννοιας της κρατικής ενίσχυσης.

(36) Δευτερευόντως, κατά την άποψη του Λουξεμβούργου, ακόμη και στην περίπτωση που το καθεστώς των κέντρων συντονισμού θεωρηθεί από την Επιτροπή ως παρέκκλιση από το κανονικό σύστημα, αιτιολογείται από τη φύση και την οικονομία του συστήματος. Οι λουξεμβουργιανές αρχές θέλησαν να συμβιβάσουν την αρχή της ασφάλειας του δικαίου με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, επέλεξαν τη μέθοδο του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» προκειμένου να δώσουν στους ενδιαφερόμενους φορολογούμενους ένα σημείο αναφοράς καθορίζοντας ένα ελάχιστο όριο για τη δήλωση των κερδών που έχουν εισπραχθεί στις εσωτερικές συναλλαγές.

Το μέτρο στρεβλώνει τον ανταγωνισμό και πλήττει τις ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών

- (37) Δεδομένου ότι οι κανόνες στον τομέα των τιμών μεταβίβασης αποβλέπουν στην αποφυγή των συγκαλυμμένων μεταφορών κέρδους στο εξωτερικό με παράτυπες μεθόδους τιμολόγησης, η εγκύκλιος 119 απευθυνόταν στους διεθνείς ομίλους. Στόχος της δεν ήταν να επιτρέψει τη συνολική μείωση του φορολογητέου κέρδους εντός των διεθνών ομίλων, αλλά να αποτρέψει τη φοροδιαφυγή. Κατά την άποψη του Λουξεμβούργου, λοιπόν, δεν μπορεί η εγκύκλιος να θεωρηθεί ως πλεονέκτημα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης των επιχειρήσεων των εν λόγω ομίλων στην κοινή αγορά.

Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

- (38) Κατά την άποψη του Λουξεμβούργου, μεταξύ των φορολογουμένων στους οποίους εφαρμόζονταν η εγκύκλιος 119 υπάρχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που αντικείται στην επιστροφή ενδεχόμενης κρατικής ενίσχυσης βασιζόμενης στην εφαρμογή της εν λόγω εγκυκλίου. Δεν υπάρχει κανένα προηγούμενο όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων των κρατικών ενισχύσεων στις επιλογές των μεθόδων υπολογισμού της βάσης επιβολής του φόρου. Μια τέτοια εφαρμογή θα αποτελούσε ριζοσπαστική και απρόβλεπτη επέκταση της τρέχουσας ισχύος του άρθρου 88 της συνθήκης.
- (39) Εξάλλου, την περίοδο εκείνη η Επιτροπή έκρινε ότι οι φορολογικές κανονιστικές ρυθμίσεις που αφορούν τη φορολόγηση των κέντρων διοίκησης των διεθνών ομίλων που είναι εγκατεστημένοι στην Ευρώπη δεν υπαγόταν στην εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης σε θέματα κρατικών ενισχύσεων⁽⁷⁾. Αντίστοιχα, η Επιτροπή δεν προέβαλε καμία αντίρρηση όσον αφορά τη φορολόγηση των κέντρων συντονισμού στο Βέλγιο. Συνεπώς, το Λουξεμβούργο είχε θεμιτούς λόγους να πιστεύει στη νομιμότητα της εγκυκλίου.
- (40) Επιπλέον, μέχρι τη δημοσίευση της ανακοίνωσης, το 1998, η κοινοτική πολιτική σε θέματα κρατικών ενισχύσεων δεν ήταν σαφής. Η ανάκτηση θα μπορούσε να εφαρμοστεί στην καλύτερη περίπτωση για τα πλεονεκτήματα που αποκτήθηκαν μετά την ημερομηνία δημοσίευσης της ανακοίνωσης.

Η αρχή της μη αναδρομικότητας των φορολογικών νόμων

- (41) Κατά την εκτίμηση του Λουξεμβούργου ένα αίτημα εισπραξης των εικαζόμενων ενισχύσεων θα ισοδυναμούσε με αναδρομική τροποποίηση του φορολογικού καθεστώτος του κοινού δικαίου, γεγονός που αντίκειται στη θεμελιώδη συνταγματική αρχή της μη αναδρομικότητας των φορολογικών νόμων. Η Επιτροπή δεν δύναται λογικά να επιβάλει την εισπραξη όταν οι ενισχύσεις προκύπτουν από ένα γενικό φορολογικό καθεστώς το οποίο προσέβαλε εκ των υστέρων η Επιτροπή.

Αδυναμία ανάκτησης της εικαζόμενης ενίσχυσης

- (42) Κατά την εκτίμηση του Λουξεμβούργου αποτελεί πάγια νομολογία ότι, όταν είναι πραγματικά αδύνατη η ανάκτηση μιας παράνομης ενίσχυσης, δεν μπορεί να υποχρεωθεί ένα κράτος μέλος να την ανακτήσει. Σε αυτή όμως την κατάσταση βρίσκεται το Λουξεμβούργο στην παρούσα περίπτωση. Το ποσό της ενίσχυσης δεν μπορεί να αποτιμηθεί γιατί δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός των πραγματικών

τιμών μεταβίβασης που θα έπρεπε να έχουν εφαρμοστεί από τα κέντρα συντονισμού, ούτε να χρησιμοποιηθεί κάποια άλλη από τις μεθόδους που περιγράφει ο ΟΟΣΑ.

V. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

- (43) Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις των αρχών του Λουξεμβούργου, επιβεβαιώνει την αρχική της θέση που διατυπώθηκε στην επιστολή της 11ης Ιουλίου 2001⁽⁸⁾ προς το Λουξεμβούργο σχετικά με την κίνηση της επίσημης διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης. Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από το Λουξεμβούργο δεν μπόρεσαν να άρουν τις αμφιβολίες που είχε διατυπώσει και συνεπώς θεωρεί ότι το εξεταζόμενο φορολογικό καθεστώς συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Εξάλλου, θεωρεί ότι η εν λόγω ενίσχυση είναι παράνομη και ότι πρόκειται για ενίσχυση λειτουργίας που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί συμβατή με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή εκτιμά, ωστόσο, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το Λουξεμβούργο και οι δικαιούχοι επιχειρήσεις νομιμοποιούνται να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη η οποία εμποδίζει την ανάκτηση της ενίσχυσης.
- (44) Καταρχάς, η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί τα σχόλια του Λουξεμβούργου όσον αφορά την προβληματική των τιμών μεταβίβασης σε ένα διεθνές πλαίσιο. Τίποτε δεν εμποδίζει τις φορολογικές διοικητικές αρχές να χρησιμοποιήσουν ένα σύστημα τιμής του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» προκειμένου να καθορίσουν τη βάση υπολογισμού του φόρου για τις υπηρεσίες που παρέχουν εντός του ομίλου τα κέντρα συντονισμού. Το σύστημα αυτό εξομοιώνεται με μέτρο φορολογικής τεχνικής όπως προβλέπει το σημείο 13 δεύτερο εδάφιο της ανακοίνωσης. Ωστόσο, ορισμένες από τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεθόδου στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουν ως συνέπεια να μην μπορεί να αποκλειστεί η πιθανότητα να έχουν παρασχεθεί ενισχύσεις.
- (45) Προκειμένου ένα μέτρο να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, πρέπει να πληροί σωρευτικά τα τέσσερα κριτήρια που αναπτύσσονται στη συνέχεια.

Πλεονέκτημα

- (46) Κατά πρώτο λόγο, το μέτρο πρέπει να παρέχει πλεονέκτημα που ελαφρύνει τα βάρη τα οποία συνήθως βαρύνουν τον προϋπολογισμό των επιχειρήσεων. Η προσφυγή σε εναλλακτικές μεθόδους προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος προκειμένου να αποφευχθεί η πιθανότητα ορισμένες συναλλαγές να συγκαλύπτουν αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα ή ελεuthερίότητες με μοναδικό στόχο τη φοροδιαφυγή, πρέπει κανονικά να στοχεύει σε ίση φορολόγηση με εκείνη που θα επιβαλόταν στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ δύο ανεξάρτητων επιχειρηματιών μέσω της κλασικής μεθόδου όπου το φορολογητέο κέρδος προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων και των βαρών της επιχείρησης. Αυτό ανταποκρίνεται στην αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Στον τομέα των τιμών μεταβίβασης, η διεθνής αυτή αρχή περιλαμβάνεται στο άρθρο 9 του υποδείγματος φορολογικής σύμβασης του ΟΟΣΑ σχετικά με το εισόδημα και την περιουσία (και προσδιορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ για τις τιμές μεταβίβασης του 1995). Δεδομένου ότι σε μια ανάλυση απαιτείται να ληφθούν υπόψη τα γεγονότα και οι επιμέρους περιστάσεις, οι κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ δεν υποδεικνύουν τη χρησιμοποίηση περιοχών ασφαλείας (για παράδειγμα καθορισμένα περιθώρια).

⁽⁷⁾ Γραπτή ερώτηση αριθ. 1735/90, (ΕΕ C 63 της 11.3.1991, σ. 37).

⁽⁸⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

(47) Οι αρχές του Λουξεμβούργου δεν παρείχαν πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο καθορίζονται στην πράξη οι συντελεστές περιθωρίου που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της φορολογητέας βάσης των κέντρων συντονισμού σε εφαρμογή της μεθόδου του κόστους «συν περιθώριο κέρδους». Εάν η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα ότι η διοίκηση δεν διέθετε καμία διακριτική ευχέρεια για να εγκρίνει ή να αρνηθεί την εφαρμογή του καθεστώτος των κέντρων συντονισμού, εντούτοις, από τις απαντήσεις του Λουξεμβούργου προκύπτει σαφώς ότι η διοίκηση διέθετε διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καθορισμό των συντελεστών περιθωρίου προς εφαρμογή. Η εγκύκλιος 119 θέσπισε ελάχιστο συντελεστή 5 %. Ωστόσο, δεν προέβλεπε ούτε τους όρους ούτε τις κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό του συντελεστή στην πράξη. Αντίθετα, οι αρχές του Λουξεμβούργου δήλωσαν ρητά ότι εφαρμόστηκε μόνον ο συντελεστής 5 % που προβλεπόταν από την εγκύκλιο. Η Επιτροπή συνεπέρανε λοιπόν ότι τα κέντρα συντονισμού και οι όμιλοι στους οποίους ανήκουν μπορούσαν να επωφεληθούν πλεονεκτήματος, λόγω του γεγονότος ότι στην πράξη το Λουξεμβούργο ενέκρινε συστηματικά τον ελάχιστο συντελεστή 5 % χωρίς να επαληθεύει εάν ο ελάχιστος αυτός συντελεστής αντικατόπτριζε την οικονομική πραγματικότητα των υποκείμενων παροχών υπηρεσιών. Εξάλλου, οι αρχές του Λουξεμβούργου απέφυγαν, τουλάχιστον σε ορισμένες περιπτώσεις, να επιβάλουν στα κέντρα συντονισμού φορολογία αντίστοιχη με εκείνη που επιβαλλόταν σε γενικές γραμμές σε επιχειρήσεις που φορολογούνται στο Λουξεμβούργο.

(48) Το γεγονός ότι η εγκύκλιος 119 απαιτούσε να φορολογείται η μητρική εταιρεία στο εξωτερικό με φόρο αντίστοιχο με το φόρο του Λουξεμβούργου επί του εισοδήματος των εταιρειών και ότι το κράτος μέλος καταγωγής της μητρικής εταιρείας μπορούσε να εφαρμόσει μέτρα κατά της φοροδιαφυγής, δεν είναι συναφές καθόσον δεν αποδεικνύει ότι το λουξεμβουργιανό καθεστώς για τα κέντρα συντονισμού δεν παρείχε πλεονέκτημα ούτε ότι ένα ενδεχόμενο πλεονέκτημα ήταν δικαιολογημένο. Πράγματι, η συμπεριφορά των άλλων κρατών ιδίως το ενδεχόμενο τα τελευταία να λάβουν υπόψη το πλεονέκτημα που παρέχεται από κράτος μέλος και να προσπαθήσουν να μειώσουν ή να ακυρώσουν τις επιπτώσεις του, δεν αναιρεί την πραγματικότητα που συνιστά το εν λόγω πλεονέκτημα. Εν πάση περιπτώσει, η μέθοδος που εφαρμόζει το Λουξεμβούργο για τη φορολογία των διασυννοριακών παροχών υπηρεσιών εντός του ομίλου και η οποία βασίζεται στο κόστος «συν περιθώριο κέρδους» ενδέχεται να μην συμπίπτει με εκείνη που εφαρμόζεται στα άλλα κράτη μέλη καθόσον το φορολογητέο κέρδος προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων και των βαρών της επιχείρησης. Στην υποθετική αυτή περίπτωση ενδέχεται η υπερτιμολόγηση της πράξης να έχει ως συνέπεια τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης σε άλλο κράτος μέλος η οποία δεν αντισταθμίζεται από αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης στο Λουξεμβούργο. Στην περίπτωση αυτή, το αποκτηδέν στο Λουξεμβούργο πλεονέκτημα προστίθεται στο πλεονέκτημα που έχει αποκτηθεί σε άλλο κράτος μέλος και δεν αντισταθμίζεται.

(49) Όσον αφορά την παρατήρηση του Λουξεμβούργου σύμφωνα με την οποία η εγκύκλιος 119 δεν αναφερόταν στην αρχή της σύνδεσης του φορολογικού ισολογισμού με τον εμπορικό, η Επιτροπή δεν διατυπώνει καμία κριτική. Πρέπει να σημειωθεί ότι, στην περίπτωση της παροχής διασυννοριακών υπηρεσιών εντός ομίλου, δεν πρέπει να συγκρίνεται το σύστημα του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» με τις πραγματικές τιμές μεταβίβασης, αλλά να διασφαλίζεται ότι το

σύστημα οδηγεί σε φορολόγηση αντίστοιχη με εκείνη που θα προέκυπτε εφαρμόζοντας την κλασική μέθοδο. Το μέγεθος του πλεονεκτήματος που προκύπτει από το σύστημα δεν χρειάζεται να καθοριστεί κατά το στάδιο αυτό της ανάλυσης, αλλά μόνον ενόψει ενδεχόμενης ανάκτησης της ενίσχυσης. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι στην παρούσα περίπτωση, ο ελάχιστος συντελεστής 5 % εφαρμόστηκε κατά συστηματικό τρόπο. Το Λουξεμβούργο δεν παρείχε καμία ένδειξη σχετικά με την ύπαρξη ελέγχου που διασφαλίζει την καταλληλότητα της εφαρμογής του ελάχιστου συντελεστή στο επίπεδο φορολόγησης που προκύπτει από την εφαρμογή της κλασικής μεθόδου. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι ενέργειες των φορολογικών διοικητικών αρχών είχαν ως συνέπεια την παροχή πλεονεκτήματος.

(50) Όσον αφορά τον μη συνυπολογισμό των μη εκπιπτωσών δαπανών στη βάση επί της οποίας εφαρμόζεται ο συντελεστής περιθωρίου σε εφαρμογή της μεθόδου του κόστους συν περιθώριο κέρδους, η Επιτροπή αποδέχεται ορισμένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε το Λουξεμβούργο. Η λογική τέτοιων αποκλεισμών προκύπτει από τη σύγκριση με την κλασική μέθοδο φορολόγησης. Οι φόροι δεν συνιστούν πραγματικές δαπάνες μιας εμπορικής επιχείρησης, αλλά αφαιρούνται από το λειτουργικό αποτέλεσμα. Ο αποκλεισμός των δωρεών φαίνεται να εντάσσεται στην ίδια λογική, κατά την έννοια ότι δεν αντιπροσωπεύουν πραγματικά έξοδα της επιχείρησης. Με άλλα λόγια, οι μη εκπίπτουσες αυτές δαπάνες δεν μπορούν να συμβάλουν στον καθορισμό του φορολογητέου αποτελέσματος. Δεδομένου ότι η ύπαρξη πλεονεκτήματος αποδεικνύεται λόγω της συστηματικής εφαρμογής του συντελεστή 5 %, δεν είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί εάν οι ίδιες εκτιμήσεις ισχύουν και για τις αμοιβές των διευθυντικών στελεχών και τα έξοδα παραστάσεως στο μέτρο που αντιπροσωπεύουν διανομές καθαρών κερδών.

Επηρεασμός του ανταγωνισμού και των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών

(51) Το κριτήριο αυτό πληρούται στο βαθμό που τα κέντρα συντονισμού πρέπει να παρέχουν υπηρεσίες κατά κύριο λόγο σε εταιρείες εγκατεστημένες εκτός Λουξεμβούργου. Εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου⁽⁹⁾ και όπως υπογραμμίζεται στο σημείο 11 της ανακοίνωσης, το γεγονός και μόνο ότι το μέτρο ενισχύει τη θέση μιας επιχείρησης σε σχέση με τους ανταγωνιστές της στην ενδοκοινοτική αγορά, είναι αρκετό για να συναχθεί ότι έχουν επηρεαστεί οι συναλλαγές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση τα κέντρα συντονισμού ή οι επιχειρήσεις των ομίλων στους οποίους ανήκουν βρέθηκαν σε ενισχυμένη θέση λόγω της μείωσης των φορολογικών βαρών της κεντρικής μονάδας στο Λουξεμβούργο. Στην περίπτωση αυτή και λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα των εν λόγω ομίλων να αναπτύσσουν δραστηριότητα σε τομείς που χαρακτηρίζονται από συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, η Επιτροπή εκτιμά ότι το μέτρο ενδέχεται να επηρεάζει τις εν λόγω συναλλαγές.

(52) Ακόμη και εάν, όπως διατείνονται οι αρχές του Λουξεμβούργου, ο κύριος στόχος της εγκυκλίου 119 δεν ήταν ο συνολικός περιορισμός των φορολογικών κερδών αλλά η αποφυγή των συγκαλυμμένων μεταβιβάσεων, ένα μέτρο πρέπει να αξιολογείται με βάση τις επιπτώσεις του και όχι τους στόχους του. Σύμφωνα με πάγια νομολογία⁽¹⁰⁾, ο επιδιωκόμενος από το εν λόγω καθεστώς στόχος δεν επαρκεί προκειμένου να μην χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

⁽⁹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, Philip Morris κατά Επιτροπής (Υπόθεση 730/79, Συλλογή 1980, σ. 2671).

⁽¹⁰⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1999, Βέλγιο κατά Επιτροπής (υπόθεση C-75/97, Συλλογή 1999, σ. I-3671, σημείο 25).

Επιλεκτικότητα

- (53) Στο βαθμό που οι εν λόγω φορολογικές διατάξεις αφορούν μόνο τα κέντρα συντονισμού που ανήκουν σε πολυεθνικούς ομίλους με παρουσία σε δύο τουλάχιστον χώρες εκτός του Λουξεμβούργου και των οποίων η έδρα βρίσκεται εκτός Λουξεμβούργου, μόνον ορισμένες επιχειρήσεις είχαν πρόσβαση στα πλεονεκτήματα που προαναφέρονται. Εξάλλου, όπως διευκρινίζεται στο σημείο 20 της ανακοίνωσης, ορισμένα φορολογικά πλεονεκτήματα περιορίζονται ενίοτε σε συγκεκριμένες λειτουργίες, όπως για παράδειγμα οι υπηρεσίες που παρέχονται εντός του ομίλου. Σ' αυτή την κατηγορία υπάγεται και το καθεστώς του Λουξεμβούργου για τα κέντρα συντονισμού. Συνεπώς, πληρούνται το κριτήριο της επιλεκτικότητας.
- (54) Ένα άλλο στοιχείο επιλεκτικότητας προκύπτει από το γεγονός ότι όταν οι συνολικές δαπάνες του κέντρου συντονισμού δεν υπερβαίνουν τα 30 000 000 φράγκα Λουξεμβούργου (περίπου 750 000 ευρώ), το αποδεκτό εμπορικό κέρδος καθορίζεται κατ' αποκοπή σε 1 500 000 φράγκα Λουξεμβούργου (37 500 ευρώ). Αυτό συνεπάγεται επιλεκτική μεταχείριση προς όφελος των μεγάλων ομίλων, στο μέτρο που οι όμιλοι που δεν θα συμπλήρωναν το ελάχιστο ύψος δαπανών δεν θα τύγχαναν ίσης μεταχείρισης με εφαρμογή του συστήματος του κόστους «συν περιθώριο κέρδους». Οι ίδιες οι αρχές του Λουξεμβούργου αποδέχονται ότι η απαίτηση να ανήκουν τα κέντρα συντονισμού σε μεγάλο διεθνή όμιλο και η επιβολή ελάχιστου κέρδους διασφαλίζει επαρκή όγκο δραστηριοτήτων στο Λουξεμβούργο.
- (55) Η Επιτροπή εκτιμά ότι τα στοιχεία αυτά επιλεκτικότητας δεν αιτιολογούνται από τη φύση ή την οικονομία του φορολογικού συστήματος του Λουξεμβούργου. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι τέτοιοι περιορισμοί είναι απαραίτητοι προκειμένου να διασφαλιστεί ο σοβαρός χαρακτήρας και ένας όγκος πράξεων η διαχείριση των οποίων γίνεται από το Λουξεμβούργο και ο οποίος είναι επαρκής για να εμφανιστούν δυσχέρειες στον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων⁽¹¹⁾. Οι δυσκολίες που συνδέονται με τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης αφορούν κατά κανόνα όλες τις παροχές υπηρεσιών ή παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται μεταξύ των συνδεδεμένων εταιρειών. Οι εν λόγω δυσκολίες ενδέχεται να αυξάνονται λόγω του διεθνούς χαρακτήρα των εν λόγω παροχών ή παραδόσεων, εντούτοις δεν αντιμετωπίζονται μόνον από τις εταιρείες που ανήκουν σε μεγάλους πολυεθνικούς ομίλους των οποίων η έδρα είναι εκτός Λουξεμβούργου. Σε κάθε περίπτωση, οι εν λόγω δυσκολίες δεν είναι συναφείς, από τη στιγμή που οι αρχές του Λουξεμβούργου εφαρμόσαν συστηματικά συντελεστή 5 % για να υπολογίσουν την τιμή κόστους «συν περιθώριο κέρδους».
- (56) Όσον αφορά την παρατήρηση του Λουξεμβούργου σύμφωνα με την οποία δεν υφίσταται κανένα προηγούμενο υπό μορφή απόφασης του Δικαστηρίου, η Επιτροπή διαπιστώνει απλά ότι δεν είναι απαραίτητο να υπάρχουν τέτοια προηγούμενα. Ο χαρακτηρισμός του καθεστώτος των κέντρων συντονισμού ως κρατικής ενίσχυσης προκύπτει άμεσα από το άρθρο 88 παράγραφος 1 της συνθήκης. Επισημαίνεται ωστόσο ότι σύμφωνα με την πρόσφατη νομολογία, τα φορολογικά μέτρα έχουν επιλεκτικό χαρακτήρα και συνιστούν κρατική ενίσχυση

όταν τα κέρδη που προκύπτουν προορίζονται για επιχειρήσεις που υλοποιούν επενδύσεις που υπερβαίνουν ένα συγκεκριμένο ποσό ή για τη δημιουργία ορισμένου αριθμού θέσεων απασχόλησης⁽¹²⁾. Η Επιτροπή εκτιμά ότι με τη λογική αυτή πρέπει να αντιμετωπισθεί και η παρούσα περίπτωση.

- (57) Όσον αφορά την πρόθεση να συνδυαστεί η αρχή της νομικής ασφάλειας με την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού και να δοθεί ένα σημείο αναφοράς στους φορολογούμενους, τίποτα δεν εμποδίζει τις φορολογικές διοικητικές αρχές να επιλέξουν την μέθοδο του κόστους «συν περιθώριο κέρδους». Η Επιτροπή δεν ασκεί κριτική για τη χρησιμοποίηση του συστήματος αυτού προκειμένου να διευκολυνθεί ο καθορισμός των τιμών μεταβίβασης για τις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων μονάδων. Ωστόσο, στην παρούσα περίπτωση, η συστηματική εφαρμογή του ελάχιστου συντελεστή 5 % πρέπει να θεωρηθεί ως παρέκκλιση από την ορθή χρησιμοποίηση της μεθόδου του κόστους «συν περιθώριο κέρδους» και μπορεί να παράσχει πλεονέκτημα σε ορισμένες επιχειρήσεις, χωρίς αυτό να αιτιολογείται από τη φύση ή την οικονομία του συστήματος.

Κρατικοί πόροι

- (58) Στην παρούσα περίπτωση, η μείωση του ποσού του φόρου, που προκύπτει από την εφαρμογή της εγκυκλίου 119, συνεπάγεται μείωση των φορολογικών εσόδων τα οποία αποτελούν κρατικούς πόρους.

Συμβατότητα

- (59) Οι αρχές του Λουξεμβούργου δεν αμφισβήτησαν την αρχική εκτίμηση όσον αφορά τη συμβατότητα του καθεστώτος των κέντρων συντονισμού που παρουσιάζεται στην απόφαση για κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης⁽¹³⁾, την οποία η Επιτροπή επιβεβαιώνει και η οποία μπορεί να συνοψιστεί ως ακολούθως.
- (60) Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης και αφορούν τις ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές, τις ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα και τις ενισχύσεις προς ορισμένες περιοχές της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην παρούσα περίπτωση.
- (61) Η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης η οποία προβλέπει τη δυνατότητα έγκρισης ενισχύσεων που προορίζονται για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, δεν μπορεί να εφαρμοστεί.
- (62) Ομοίως, το καθεστώς των κέντρων συντονισμού δεν υπάγεται στην κατηγορία των σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος στα οποία μπορεί να εφαρμοστεί η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης και στο βαθμό που το εν λόγω καθεστώς δεν αποβλέπει στην προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, δεν μπορεί να τύχει της παρέκκλισης που προβλέπεται στο στοιχείο δ) του εν λόγω άρθρου.

⁽¹²⁾ Αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2002, Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava e.a. κατά Επιτροπής (κοινές υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, σημείο 157 και κοινές υποθέσεις T-92/00 και T-103/00, σημεία 39-40 και σημεία 49-50, που δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

⁽¹³⁾ Βλέπε την υποσημείωση 1.

⁽¹¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 34: επιχείρημα που αναπτύχθηκε από το Λουξεμβούργο.

- (63) Εξάλλου, πρέπει να εξεταστεί εάν μπορεί να εφαρμοστεί για το καθεστώς των κέντρων συντονισμού η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, που επιτρέπει τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Τα φορολογικά πλεονεκτήματα που παρέχονται στο πλαίσιο του προαναφερόμενου καθεστώτος δεν συνδέονται με την πραγματοποίηση επενδύσεων, τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης ή ειδικών σχεδίων, αλλά συνιστούν αποκλειστικά συνεχείς ελαφρύνσεις βαρών και πρέπει, κατά συνέπεια, να χαρακτηριστούν ως ενισχύσεις λειτουργίας. Η Επιτροπή εκτιμά, λοιπόν, ότι οι εν λόγω ενισχύσεις δύνανται να αλλοιώσουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον και συνεπώς δεν μπορεί να εφαρμοστεί η παρέκκλιση που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Ανάκτηση

- (64) Τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να θεωρηθούν ως υφιστάμενες ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/99 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽¹⁴⁾ (νυν άρθρο 88 ΕΚ). Πράγματι, τα εν λόγω μέτρα τέθηκαν σε εφαρμογή μετά τη θέση σε ισχύ της συνθήκης, δεν κοινοποιήθηκαν ποτέ στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, δεν καλύπτονται από τις προδιαγραφές και συνιστούσαν ενίσχυση από τη στιγμή που τέθηκαν σε ισχύ. Συνεπώς, αποτελούν νέες ενισχύσεις. Εφόσον οι παράνομα χορηγηθείσες κρατικές ενισχύσεις αποδειχθούν ασύμβατες με την κοινή αγορά, η φυσική συνέπεια της διαπίστωσης αυτής είναι ότι η ενίσχυση πρέπει να ανακτηθεί από τους δικαιούχους σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Η ανάκτηση της ενίσχυσης έχει ως στόχο να αποκαταστήσει, στο μέτρο του δυνατού, την κατάσταση του ανταγωνισμού που προϋπήρχε της χορήγησης της ενίσχυσης. Παρέκκλιση από τη βασική αυτή αρχή δεν δικαιολογείται ούτε από την έλλειψη προηγούμενου για την εφαρμογή των κανόνων των κρατικών ενισχύσεων στις επιλογές των μεθόδων υπολογισμού της φορολογητέας βάσης, ούτε από την εικαζόμενη έλλειψη σαφήνειας στην κοινοτική πολιτική στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.
- (65) Όσον αφορά την εικαζόμενη αδυναμία ανάκτησης της ενίσχυσης και την αρχή του μη αναδρομικού χαρακτήρα των φορολογικών νόμων, η νομολογία προβλέπει ότι έστω και αν υποτεθεί ότι η αναζήτηση της επίμαχης πιστώσεως φόρου παρουσιάζει δυσχέρειες από διοικητικής απόψεως, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να επιτρέψει να θεωρηθεί η ανάκτηση ως τεχνικά αδύνατη⁽¹⁵⁾. Εξάλλου, σύμφωνα με πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν δύναται να επικαλεσθεί διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής εννόμου τάξεώς του για να δικαιολογήσει την μη τήρηση των υποχρεώσεων που του αναλογούν δυνάμει του κοινοτικού δικαίου. Ειδικότερα, μια διάταξη που προβλέπει προθεσμία για την ανάκληση πράξης γενεσιουργού δικαιωμάτων, πρέπει να εφαρμόζεται, όπως όλες οι σχετικές

διατάξεις του εθνικού δικαίου, κατά τρόπο ώστε να μην καθίσταται πρακτικά αδύνατη η απαιτούμενη από το κοινοτικό δίκαιο ανάκτηση και να λαμβάνεται πλήρως υπόψη το κοινοτικό συμφέρον⁽¹⁶⁾. Διαφορετικά, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αποφύγουν τον πραγματικό έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων με την μη τήρηση της υποχρέωσης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, να ενημερώνουν προηγουμένως για τα σχέδια ενισχύσεων που εκπονούν.

Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη

- (66) Ωστόσο, το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 προβλέπει ότι η «Επιτροπή δεν απαιτεί ανάκτηση της ενίσχυσης εάν αυτό αντίκειται σε κάποια γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου». Η νομολογία του Δικαστηρίου και η πρακτική που εφαρμόζει η Επιτροπή στη λήψη των αποφάσεων προβλέπουν ότι η εντολή ανάκτησης της ενίσχυσης παραβιάζει τη γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, εφόσον μετά από τη δράση της Επιτροπής, έχει αναπτυχθεί στον δικαιούχο ενός μέτρου δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.
- (67) Στην υπόθεση Van den Bergh και Jurgens⁽¹⁷⁾ το Δικαστήριο δήλωσε:
- «Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου συνάγεται ότι κάθε επιχειρηματίας, τον οποίο κάποιο όργανο έκανε να ελπίζει βάσιμα, έχει τη δυνατότητα να επικαλεσθεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Όταν εξάλλου ένας προνοητικός και ενημερωμένος επιχειρηματίας είναι σε θέση να προβλέπει τη θέσπιση κοινοτικού μέτρου ικανού να βλάψει τα συμφέροντά του, δεν μπορεί να επικαλεστεί τα οφέλη από τέτοια αρχή, αφού θεοπιστεί το μέτρο αυτό.»
- (68) Στην απόφαση 2001/168/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με την ισπανική νομοθεσία για το φόρο εταιρειών⁽¹⁸⁾, η Επιτροπή επεσήμανε ομοιότητες μεταξύ του εν λόγω ισπανικού συστήματος και ενός γαλλικού συστήματος που έχει εγκρίνει με βάση το ότι δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ (νυν άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ). Στην παρούσα περίπτωση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το λουξεμβουργιανό καθεστώς των κέντρων συντονισμού προσομοιάζει ιδιαίτερα με το σύστημα που θεοπίστηκε στο Βέλγιο με το βασιλικό διάταγμα αριθ. 187 της 30ής Δεκεμβρίου 1982 σχετικά με τη φορολογία των κέντρων συντονισμού. Τα δύο συστήματα αφορούν δραστηριότητες εντός των ομίλων και χρησιμοποιούν τη μέθοδο του κόστους συν περιθώριο κέρδους για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης. Στην απόφασή της της 2ας Μαου 1984, η Επιτροπή έκρινε ότι το σύστημα δεν οδηγούσε σε ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ. Ακόμη και αν η απόφαση δεν δημοσιεύθηκε, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε καμία αντίρρηση έναντι του βελγικού συστήματος για τα κέντρα συντονισμού, κατέστη γνωστό την περίοδο εκείνη στην XIVη έκθεση για τον ανταγωνισμό, καθώς και σε απάντηση που δόθηκε σε υποβληθείσα από το Κοινοβούλιο ερώτηση⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 1998, Επιτροπή/Ιταλίας (υπόθεση C-280/95, Συλλογή 1998, σ. I-259, σημείο 23) και απόφαση της 3ης Ιουλίου 2001, Επιτροπή/Βελγίου (υπόθεση C-378/98, Συλλογή 2001, σ. I-5107, σημείο 42).

⁽¹⁶⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, Επιτροπή/Γερμανίας (υπόθεση C-5/89, Συλλογή 1990, σ. I-3437, σημεία 18 και 19).

⁽¹⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 1987, Van den Bergh en Jurgens e.a./Επιτροπής (υπόθεση 265/85, Συλλογή 1987, σ. 1155, σημείο 44).

⁽¹⁸⁾ ΕΕ L 60 της 1.3.2001, σ. 57.

⁽¹⁹⁾ Βλέπε την υποσημείωση 7.

(69) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή σημειώνει ότι η απόφασή για το βελγικό καθεστώς των κέντρων συντονισμού εκδόθηκε πριν τεθεί σε ισχύ το λουξεμβουργιανό καθεστώς. Η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι εγκρίθηκαν όλοι οι δικαιούχοι του καθεστώτος ως κέντρα συντονισμού πριν από την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 2001 σχετικά με την έναρξη της επίσημης διαδικασίας εξέτασης. Η Επιτροπή σημειώνει ακόμη ότι η εγκύκλιος 119 καταργήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1996 και δεν εφαρμόζεται πλέον στους δικαιούχους από τις 21 Δεκεμβρίου 2001. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κάνει δεκτά τα επιχειρήματα του Λουξεμβούργου όσον αφορά την ύπαρξη δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους των δικαιούχων προς το καθεστώς και παραιτείται της ανάκτησης των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς του Λουξεμβούργου για τα κέντρα συντονισμού συνιστά καθεστώς κρατικών ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και ότι δεν υπάγεται σε καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2 ή το άρθρο 87 παράγραφος 3 της εν λόγω συνθήκης. Η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι το Λουξεμβούργο έθεσε παράνομα σε εφαρμογή το εν λόγω σύστημα, παραβιάζοντας το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Ωστόσο, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το σύστημα καταργήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1996 και ότι τα παρεχόμενα στους δικαιούχους φορολογικά πλεονεκτήματα διεκόπησαν στις 31 Δεκεμβρίου 2001. Τέλος, η Επιτροπή αναγνωρίζει την ύπαρξη

δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στους δικαιούχους των ενισχύσεων η οποία λόγω της φύσης της μπορεί να εμποδίσει την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων που είναι ασύμβατες με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν απαιτεί την ανάκτηση των εν λόγω απαιτήσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στα κέντρα συντονισμού και το οποίο τέθηκε σε ισχύ από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου με την εγκύκλιο LIR αριθ. 119 της 12ης Ιουνίου 1989 συνιστά καθεστώς ενισχύσεων ασύμβατο με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Βρυξέλλες, 16 Οκτωβρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Ιουνίου 2003

για την αναστολή της διαδικασίας εξέτασης όσον αφορά έναν φραγμό στο εμπόριο, που συνίσταται σε εμπορικές πρακτικές τις οποίες διατήρησε ο Καναδάς, σε σχέση με ορισμένες γεωγραφικές ενδείξεις για τους οίνους

(2003/502/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ιδίως αυτών που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 356/95 ⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 11 και 14,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 6 Δεκεμβρίου 2001 το διεπαγγελματικό συμβούλιο οίνου του Μπορντώ («CIVB») υπέβαλε καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου (εφεξής «ο κανονισμός»).
- (2) Το CIVB ισχυρίστηκε ότι οι κοινοτικές πωλήσεις οίνων Bordeaux και Médoc στον Καναδά παρεμποδίζονται με ορισμένους φραγμούς, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1 του κανονισμού, δηλαδή με «πρακτικές επιβολής ή διατήρησης εκ μέρους τρίτης χώρας εμποδίων στο εμπόριο, ως προς τα οποία οι κανόνες του διεθνούς εμπορίου αναγνωρίζουν δικαίωμα δράσης».
- (3) Ο ισχυρισμός υπαρκτής φραγμών προκύπτει από την τροποποίηση C-57 του καναδικού νόμου για τα εμπορικά σήματα, ο οποίος στερεί από τις γεωγραφικές ενδείξεις «Bordeaux» και «Médoc» τη συνήθη προστασία, σύμφωνα με τις σχετικές με την προστασία απαιτήσεις, που ορίζονται στη συμφωνία για τις εμπορικές πτυχές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία έχει συναφθεί στο πλαίσιο του ΠΟΕ (TRIPS), σχετικά με τις γεωγραφικές ενδείξεις για τους οίνους.
- (4) Η Επιτροπή αποφάσισε ότι η καταγγελία περιλάμβανε επαρκείς αποδείξεις που αιτιολογούν την έναρξη της διαδικασίας εξέτασης. Σχετική ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽³⁾.
- (5) Από την έρευνα επιβεβαιώθηκε ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ότι η τροποποίηση C-57 του καναδικού νόμου για τα εμπορικά σήματα παραβιάζει το άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 24 παράγραφος 3 (την καλούμενη ρήτρα παγώματος) της συμφωνίας TRIPS και ότι οι εν λόγω παραβάσεις δεν δύνανται να αιτιολογηθούν με βάση την απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 6 της συμφωνίας TRIPS.
- (6) Από τη διαδικασία εξέτασης επιβεβαιώθηκε επίσης ότι οι οίνοι Μπορντώ έχουν σημαντικό μερίδιο στην καναδική αγορά, το οποίο συνδέεται στενά με την ονομασία προϊόν-

των Μπορντώ/Μεντόκ. Εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα δεν προστατευτούν δεόντως, η θέση των κατόχων των γεωγραφικών ενδείξεων «Bordeaux» και «Médoc» στην αγορά του Καναδά θα μπορούσε να υποστεί σοβαρό πλήγμα. Η εν λόγω ζημία θα μπορούσε ενδεχομένως να προκαλέσει δυσμενείς εμπορικές συνέπειες για τους παραγωγούς οίνων «Bordeaux» και «Médoc». Κατά συνέπεια, δύναται να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η τροποποίηση C-57 απειλεί να έχει για τον καταγγέλλοντα δυσμενείς συνέπειες για τις συναλλαγές, κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 4 και του άρθρου 10 παράγραφος 4 του κανονισμού.

- (7) Στις 12 Φεβρουαρίου 2003, η συσταθείσα δυνάμει του κανονισμού συμβουλευτική επιτροπή εξέτασε την τελική έκθεση της διαδικασίας εξέτασης.
- (8) Στις 24 Απριλίου 2003, η Επιτροπή προέβη στη μονογραφική διμερούς συμφωνίας με τον Καναδά, για το εμπόριο οίνων και οινοπνευματωδών ποτών, η οποία, από τη στιγμή που θα τεθεί σε ισχύ, θα συμβάλει στην προστασία των κοινοτικών συμφερόντων στον τομέα αυτόν. Ειδικότερα, στη συμφωνία αυτή προβλέπεται η οριστική κατάργηση των ονομασιών που θεωρούνται ως «γενικές» στον Καναδά, συμπεριλαμβανομένων των ονομασιών «Bordeaux», «Médoc» και «Medoc», από την έναρξη της ισχύος της συμφωνίας.
- (9) Εντούτοις, η διαδικασία δεν δύναται να περατωθεί έως ότου διαγραφούν οριστικά οι ονομασίες «Bordeaux», «Médoc» και «Medoc» από τον κατάλογο των κοινών ονομασιών της τροποποίησης C-57.
- (10) Η Επιτροπή κρίνει, επομένως, ότι είναι σκόπιμο να ανασταλεί η διαδικασία.
- (11) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Αναστέλλεται η διαδικασία εξέτασης όσον αφορά έναν φραγμό στο εμπόριο, που συνίσταται σε εμπορικές πρακτικές, τις οποίες διατήρησε ο Καναδάς σε σχέση με ορισμένες γεωγραφικές ενδείξεις για τους οίνους.

Βρυξέλλες, 23 Ιουνίου 2003.

Για την Επιτροπή

Pascal LAMY

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 71.⁽²⁾ ΕΕ L 41 της 23.2.1995, σ. 3.⁽³⁾ ΕΕ C 124 της 25.5.2002, σ. 6.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιουλίου 2003

για την τροποποίηση της απόφασης 2003/42/EK της Επιτροπής όσον αφορά την ημερομηνία εφαρμογής της

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/503/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα προϊόντων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους προαναφερόμενους όρους, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο παράρτημα Α κεφάλαιο Ι της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ, και όσον αφορά τους παθογόνους παράγοντες στην οδηγία 90/425/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2003/42/EK της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η απόφαση 2003/42/EK τροποποιεί την οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις ιδιαίτερες υγειονομικές συνθήκες για το κολλαγόνο που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και τις απαιτήσεις πιστοποίησης για το κολλαγόνο και τα ακατέργαστα υλικά που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή κολλαγόνου, τα οποία προορίζονται να αποσταλούν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα προς ανθρώπινη κατανάλωση.
- (2) Η Κοινότητα εισάγει ακατέργαστο υλικό και κολλαγόνο από τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένου και κολλαγόνου που ανταποκρίνεται σε ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις, το οποίο δεν διατίθεται στην Κοινότητα.
- (3) Το Ηνωμένο Βασίλειο ζήτησε μετάθεση της ημερομηνίας εφαρμογής των νέων ιδιαίτερων υγειονομικών συνθηκών προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες των εταιρειών του που εξαρτώνται από εισαγωγές από τρίτες χώρες.

- (4) Βρίσκονται σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις προκειμένου να βρεθεί λύση για τα προβλήματα που αφορούν τις εισαγωγές κολλαγόνου με στόχο να επιτραπεί ή συνέχιση τέτοιων εισαγωγών με πλήρη εφαρμογή των ιδιαίτερων υγειονομικών συνθηκών.
- (5) Κρίνεται σκόπιμο να διατεθεί χρόνος για την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων αυτών αλλά η περίοδος αυτή θα πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο αναγκαίο.
- (6) Κατά συνέπεια η απόφαση 2003/42/EK θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (7) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 2 της απόφασης 2003/42/EK η ημερομηνία «30 Ιουνίου 2003» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30 Σεπτεμβρίου 2003».

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Ιουλίου 2003.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 49.

⁽²⁾ ΕΕ L 13 της 18.1.2003, σ. 24.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στην οδηγία 2003/11/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 2003, για την 24η τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρας, οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρας)

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 42 της 15ης Φεβρουαρίου 2003)

Στη σελίδα 46, στο παράρτημα:

αντί:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το ακόλουθο σημείο [XX] προστίθεται στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ:

- “[XX] πενταβρωμιούχο παράγωγο του διφαινυλαιθέρα 1. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορεί (...)
 $C_{12}H_5Br_5O$
2. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν (...)”

Το ακόλουθο σημείο [XXα] προστίθεται στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ:

- “[XXα] οκταβρωμιούχο παράγωγο του διφαινυλαιθέρα 1. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορεί (...)
 $C_{12}H_2Br_8O$
2. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν (...)”

διάβαζε:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το ακόλουθο σημείο 44 προστίθεται στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ:

- “44α. πενταβρωμιούχο παράγωγο του διφαινυλαιθέρα 1. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορεί (...)
 $C_{12}H_5Br_5O$
2. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν (...)”

Το ακόλουθο σημείο 45 προστίθεται στο παράρτημα I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ:

- “45α. οκταβρωμιούχο παράγωγο του διφαινυλαιθέρα 1. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορεί (...)
 $C_{12}H_2Br_8O$
2. Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν (...)”
-